

1. 1 INLEIDING

Voordat ik wil ingaan op waar dit boek wel over gaat, wil ik eerst een paar inperkingen maken over waar het niet over gaat. En dit doe ik grotendeels vanuit mijn eigen zoektocht in verschillende richtingen en de ervaringen en inzichten die daaruit zijn opgestaan. Zie het als een spiegel, en maak alsjeblieft je eigen visie op de werkelijkheid hieruit.

Er zijn veel scheppingsstralen waar je in mee kunt denken ofwel bewegen. En aangezien wij mensen scheppende wezens zijn die nog maar net onze scheppende potentialen aan het ontdekken zijn, zijn wij ook in staat door onze gevoelens en voorstellingen voor onszelf nieuwe werkelijkheden te scheppen, waarin we dan verder kunnen groeien.

-Voor iemand die alleen in het fysieke aardse bestaan gelooft, zo, dat er volgens hem of haar niets meer is, zal ook na zijn overlijden in een stuk leegte, duisternis terecht komen waardoor het lijkt dat er inderdaad niets meer is. Terwijl hij zich nog wel bewust is. Dat duurt zolang hij hierin blijft geloven – en dat kan heel lang zijn. Zo zal hij ook al of niet bewust meegaan met de voornamelijk op het intellect gebaseerde huidige natuurwetenschap, die ervan uitgaat dat het heelal is ontstaan uit een oerknal, dat dit uitdijt in alle richtingen, en dat eens alle sterren op zullen branden en er alleen dode nagloeïende slakken zullen overblijven. Geen vrolijk wereldbeeld, en ik vraag me hierbij altijd af wie er toch bij aanvang het lontje aan heeft gestoken.

-Steeds meer mensen geloven in bezoeken van buitenaardse rassen aan onze planeet, sommige heilzaam, andere met minder goede bedoelingen. Deze zijn afkomstig van andere planeten die rond een van de miljarden sterren in het heelal draaien, of juist van andere, parallelle universa. Ook herkennen verschillende mensen dat zij op meerdere andere planeten ook zijn of waren geïncarneerd. Of dat zij uit de binnen-aarde komen. Ik geloof dit allemaal, wanneer het om zuivere en oprechte waarnemingen gaat. Ook ik heb hier meerdere ervaringen gehad – en er zijn ook veel half ware en hele leugens

op dit vlak die alleen maar verwarring scheppen. Ik geloof ook heilig dat wij mensen een representant zijn van onze eigen thuisster, waar we na onze dood weer naar terug kunnen keren. Dat maakt ons elk tot een in-dividu, een ondeelbaar en uniek wezen. Maar de meest gebruikte wijze waarop deze en soortgelijke informatie tot ons komt, is via channeling. En hierbij weet je nooit helemaal zeker van wie de boodschap komt en wat diens werkelijke intenties zijn.

Het blijft echter een belangrijk punt voor mij dat we nu in deze aarde incarnatie te maken hebben met de inwerkingen van de kosmos naar onze aarde toe. En wat ik bij veel van de verhalen over buitenaardsen en andere planeten of sterren mis, is dat er een harmonieuze en graduele ontwikkeling achter zit van wezens die daartoe zijn uitverkoren, en die door hun scheppende gedachten en daden weer andere wezens hebben voortgebracht. Ik mis de verdichting van de aarde vanuit de stapsgewijze ontwikkeling van de elementen en hun hogere trilling. Dat vind je wel terug in de geheime leer die elke esoterische traditie kent, en die het laatste in onze westerse cultuur door Rudolf Steiner is uitgewerkt in zijn boek 'De Geheimen van de Wetenschap van de Ziel', wat een nogal verwrongen vertaling is van de oorspronkelijke Duitse titel "Geheimwissenschaft im Umriß" (vertaald 'De geheime Wetenschap in grote Lijnen'). Hierin wordt beschreven hoe onze hoek van het Universum – ons deel van de Melkweg – wordt ontwikkeld vanuit hoge geesten die het Goddelijke scheppingslicht en Diens liefde tegenhielden (heden de sterrenhemel), er door een volgende groep geesten een ruimte werd geschapen waarin ontwikkeling in harmonie mogelijk werd (onze huidige dierenriem), en hierbinnen een derde groep wezens van hun warmtesubstantie lieten uitstromen in een lensvormige ei-vormige sfeer, waarin andere, lagere geesten hun krachten lieten uitstromen. Hieruit is door stap voor stap verdichting en verfijning van dat oorspronkelijke wilsvuur, energie dus, in vier stadia onze aarde tot in het fysieke uitgevormd. En deze ontwikkeling wordt geleid door hogere

geesten, die ons mensen ook hebben vormgegeven tot in het fysieke. Onze andere drie lichamen, die van de geest, de ziel en het leven, hebben daarmee hun pendant in een van de elementen die daarbij zijn ontstaan. Wij hebben die elementen aarde, water, lucht en vuur nog steeds in ons fysieke lichaam; de geest leeft in en werkt vanuit de warmte/het vuur, waarmee het de andere lichamen aanstuurt. En elk onderdeel van ons is bezielde met wezens van hogere en lagere orde: de elementwezens en wat wij vanuit onze Christelijke cultuur noemen de engelengroepen. Ook andere culturen en hun religies kennen deze wezens, zij het vaak onder andere namen. Deze wezens werken vanuit ijlere werkelijkheden, namelijk die van het leven, de ziel (de astrale wereld) en de geest. Dat zijn de hogere dimensies dan die waarin wij nu leven, de derde dimensie van fysieke vormen en ruimtelijke uitbreiding. Er zijn verschillende andere wereldvisies, ook die van buitenaardsen, die werken met en vanuit andere, hogere dimensies. Maar vaak met de abstracties hiervan, die alleen met bewustzijn samenhangen, niet zozeer met de ijlere substanties ervan. En ook veelal niet met de wezens van hoog tot laag, die naar mijn ervaringen zo liefdevol hebben meegewerkt aan de ontwikkeling van de mens en alles wat er is en leeft op en in de aarde. Deze wereldvisies laten de meewerkende wezens vaak in de kou staan, of op zijn hoogst bagatelliseren zij hun werkingen. Hoe triest dit toch veelal verborgen materialisme is. Het is vaak ook gestoeld op de huidige vrij algemeen verspreide angst voor de dood. Mijn eigen waarnemingen van overleden mensen geven me echter de indruk dat het aan de 'andere kant' juist veel lichter en minder verduisterd is dan hier op aarde. En dan bedoel ik de overleden mensen die deze doodsangst zijn overkomen.

-Er is een grote beweging op gang gekomen na de aanvang van de nieuwe Maya periode die inging eind 2012: de transformatie van de aarde en ons mensen naar een hogere dimensie, cq. hoger bewustzijn. Ik geloof ook zeker dat dit in gang is gezet en nog steeds bezig is. Ik heb met mijn groep nauwe medewerkers actief deelgenomen aan die transformatie, waarbij we allemaal

diepe ervaringen hadden. Wat ik hierbij vaker mis, is dat er met de ontwikkeling van de elementen vanuit de geestwerelden rekening wordt gehouden. Ook zouden wij alleen maar in ons ik, onze geestkiem hoeven te ontwaken en dat er dan een nieuw en lichter tijdperk aan zou breken. Mijn eigen ervaring, ook vanuit meerdere vorige aarde-incarnaties, is het dat ieder mens juist hier op aarde telkens weer de ontwikkeling van zijn innerlijke vaardigheden actief dient te stimuleren door de basis van zijn geest die leeft in de ziel en die is verankerd in de organen en chakra's te leren kennen en ermee ontwikkelend te werken, wat dan in een volgend leven vaardigheden in een van zijn hogere lichamen kan geven. Zo groeien wij zelf uit tot een hogere geest binnen de hiërarchie van engelen. En dat is ook de bedoeling vanuit de hogere werelden: dat wij onszelf innerlijk ontwikkelen. Elke omstandigheid en ervaring op aarde is er om aan te kunnen ontwikkelen, hoe zwaar dat soms ook kan zijn. De wil tot ontwikkeling is hierbij belangrijker dan de effectieve uitwerking; doen brengt je verder, onafhankelijk van al of niet uiterlijk slagen. En hierbij heb je als uitgangspunt dat waaruit onze kosmos bestaat: uit negen planeten – waarvan we de krachten innerlijk meenemen als onze orgaan- en hormoon-systemen, onze innerlijke microkosmos – en uit de sterren en sterrenbeelden die met hun configuraties, hun vormen de oerbeelden vormen voor alle vormen op aarde. En ook van ons, als je die maar juist weet te 'lezen' en toe te passen. Het kernwoord hierbij is ontwikkeling, vanuit wat er al is geworden. Ook is een zeer belangrijke waarneming dat de verschillende groepen van hogere geesten en door hen geschapen natuurwezens in de elementen, allemaal direct zijn verbonden met die planeet- en sterrenferen. Wanneer wij ons ontwikkelen, gaat dit gehele weefsel van aan de planeten en sterren verbonden wezens en vormingen mee in de ontwikkeling: de gehele verdere ontwikkeling gebeurt door ons mensen heen. Voor wat ons deel van het universum betreft; onze kosmos.

Van hieruit dus de inperking van dit boek: je krijgt inzicht in de werkingen van de sterrenbeelden als configuraties, oer-

vormen, waaruit onze aarde en al haar wezens, vormen en verschijnselen zijn samengesteld. En ook hoe je hiermee vanuit jezelf verder aan je innerlijke ontwikkeling en die van de aarde zult kunnen werken.

Je zult leren waarnemen dat de sterrenbeelden te ervaren zijn als geestkolonies, die wij voor onze afdaling naar de aarde hebben bezocht, en waarin wij mee hebben gewerkt. Elk sterrenbeeld vertegenwoordigt namelijk een specifiek idee van het Goddelijke scheppingsplan van onze kosmos. En op aarde nemen wij deze ideeën mee als onze idealen: die weven we in ons niet-substantieel verdichte warmtelichaam dat we ons fantoomlichaam noemen. En van hieruit kunnen we ons ontwikkelen op de aarde.

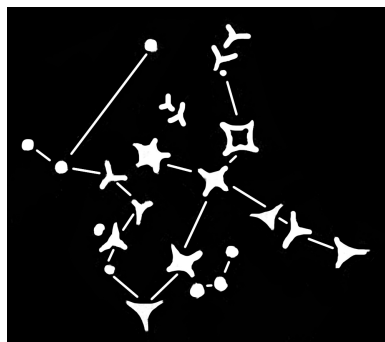
Vandaar dat we ons in dit boek enkel richten op het onderzoek naar vormen en oervormen, dus fantoomlichaam-opstandingskrachten in ons en in de natuur. Ik ga daarbij uit van wat er in oude esoterische tradities is bekend van de werkingen van de sterren en sterrenbeelden, wat ik aanvul met mijn eigen waarnemingen en ervaringen, die veelal zijn geleid vanuit die sterrenwerelden, waarmee ik een directe verbinding blijk te hebben. Vaak ook tot verbazing van mijzelf.

Het gaat er in de huidige tijd vooral om dat het individuele ik in ieder mens opstaat. Maar we kunnen nog maar sinds kort de vaardigheden door ons heen leren kennen van de organen en chakra's, de levenswegen, de zielepaden en de geestontwikkelingsmogelijkheden. Leren we deze wegen in ons herkennen en betreden, dan kunnen we ook stapsgewijze meer dan een louter geest of engel worden met onze nieuw te ontwaken algemene wakkerheid: we kunnen uitgroeien tot een helderziende engel, een inspirerende engel, een vanuit de intuïtie scheppende engel, ons uiteindelijke doel. Enkel zo kunnen we de aarde door onszelf heen geheel en al transformeren. Het wordt ook van ons verwacht dat wij dit doen, ook al gaat dat door vele aarde-incarnaties heen.

1.2 Historie van de sterrenkennis

Contouren van sterrenbewustzijn in de oudheid

Het wetenschappelijke onderzoek naar culturen van de oudheid laat steeds duidelijker zien dat in verschillende tijden de verbinding met de sterrenwereld veel dieper en uitgebreider was dan nu. De megalithische bouwwerken zoals Stonehenge in zuidwest Engeland en Newgrange in Ierland zijn georiënteerd op de zonnewendes en ook op de sterrenhemel in zijn geheel. De plaatsing van de pas ontdekte reuzenpiramides in Bosnië zijn exact georiënteerd naar de kosmische Noordpool aan de

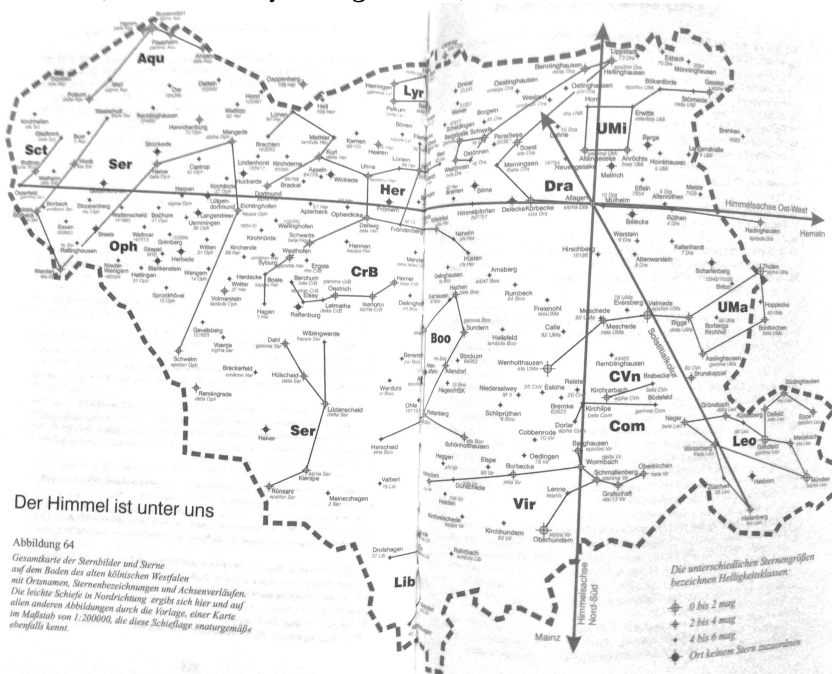
De verspreiding van de cultplaatsen in zowel Ierland als de Egyptische piramiden zijn geplaatst als afbeeld van sterrenbeeld de Zwaan.

hemel. De verspreiding van dolmen en vroegere heiligdommen toont een directe afspiegeling van de vorm van de sterrenbeelden aan de hemel. Zo is de plaatsing van de piramides in Egypte een afbeeld van het noordelijk sterrenbeeld de Zwaan ofwel het Noorderkruis. Evenals de oude heiligdommen in de Schotse Hooglanden. En in Westfalen, Duitsland, is de gehele noordelijke sterrenhemel als afbeeld terug te vinden in de oorspronkelijke heiligdommen.¹ Een jongen van 16 gaf onlangs

---

¹ Zie het boek 'Der Himmel ist unter uns' van W. Thieme en H. Knorr, Verlag Henselowsky Boschmann.

aan dat er een paar steden in het gebied van de Maya's misten, en ook waar die konden worden gevonden, op grond van de vorm van de sterrenhemel boven Mexico, aangezien de Maya's een sterke verbinding hadden met de sterrenhemel. In de jungle werden daarop de resten van een paar steden gevonden. Al deze bouwwerken ontstonden rond 3000 – 2800 voor Christus, zo'n 5000 jaren geleden, waarvan de historici veelal

De verspreiding van vroegere cultplaatsen in Westfalen, welke zijn ingenomen door de kerk: een afspiegeling van de noordelijke sterrenhemel.

veronderstelden dat de bewoners van Europa en ook Amerika toen rond liepen in berenvellen en op wild joegen. Ook nog later in de tijd zijn er voorbeelden van oriëntering op de sterrenhemel: In Ierland zijn nog door de Keltisch-christelijke monniken in de 6^e eeuw torens gebouwd, die een verspreiding over het eiland vertonen in de vorm van de sterrenbeelden Draak en de Grote en Kleine Beer. Dit is maar een kleine greep

uit de feiten die naar boven komen over de antieke verbindingen met de sterrenhemel.

Mijn eigen onderzoek aan hunebedden liet me innerlijk beleven dat in elk ervan een mens zich had geofferd door zich erin levend te laten opsluiten. Daardoor bleef deze op die plek aan de aarde gebonden, en werd de wachter en het bewustzijn van dat hunebed. En tegelijk vertegenwoordigt hij of zij het bewustzijn van een ster binnen het sterrenbeeld waarvan het hunebed deel uitmaakt op aarde, door zijn plaatsing ten opzichte van andere hunebedden. Zij zijn als wezen doorgegroeid tot aan het bewustzijnsniveau van een Tijdgeest, en zij willen hun wijsheid graag delen met de bezoeker.

Mijn onderzoek naar klanken en ritmen van de planeten en hun verbindingen met onze innerlijke organen bracht me naar de oorspronkelijke muziek van het oude Atlantis. En als je de berichten van dat vergane continent met zijn cultuur leest, dan kom je steevast tegen dat de zon, maan en planeten er niet of nauwelijks te zien waren, aangezien er altijd mist hing. De Atlantiërs hebben de werkingen van de hemellichamen innerlijk aangevoeld, en door de muziek en dans bouwden ze er hun organen mee op. Een paar volken die als laatste Atlantis verlieten, zoals de Kelten, Basken en Finnen, hebben die muziek met zich meegenomen, en je vindt dat terug in hun cultische muziek, die nu doorgaat voor folk muziek. Pas de oude Perzen en Egyptenaren hebben een uiterlijke verbinding kunnen maken met de sterren en planeten. En hieruit ontstond het onderzoek naar de werkingen van de planeten en sterren, zoals wij dat kennen van de astrologie. De Egyptenaar Ptolemeus heeft deze oude astrologie in zijn boek *Almagest* weergegeven. Zij het dat hij de werkingen van de aparte sterren weergaf door de kwaliteiten van de verschillende planeten, wat hen voor onze tijd wat minder beleefbaar maakt.

Maar blijkbaar vonden onze voorouders de verbindingen met de sterrenhemel belangrijk genoeg om er hun cultus en cultuur mee in te richten.

1.3 De schepping van kosmos, mens en aarde in het licht van de astrofisie

Elke wereldvisie heeft zijn eigen voorstellingen en scheidt zo zijn eigen wereldbeeld. Dat geldt voor zowel het materialisme als ook de wereldgodsdiensten. Vanuit de Christelijke esoterie en de astrofisie die daarmee samenhangt, komen een aantal visies en wetenswaardigheden naar voren die een belangrijk licht kunnen werpen op de gehele ontwikkeling in het algemeen, en op buitenaardsen in het bijzonder.

Als eerste kent deze drie stadia van onze kosmos die aan de huidige zijn vooraf gegaan, en ook de kiemen die erin aanwezig zijn van drie volgende stadia.¹ Hiervan kunnen we de gevolgen nog steeds in en om ons heen ervaren. Het gaat hierbij om een groots Goddelijk scheppingsplan, waarin de omstandigheden op aarde dusdanig worden bewerkstelligd dat wij mensen op haar een innerlijke ontwikkeling kunnen doormaken, zodat we van diergelijk kunnen worden tot een engel met hogere geestelijke vaardigheden, wanneer we in het fysieke lichaam eerst onze geest kunnen wakker maken, oprichten en dan gericht ons willen ontwikkelen. Deze geestkiem is dat waartegen we vanaf ons derde levensjaar 'ik' zeggen. Daarvoor zijn er eerst verschillende lichamen ontwikkeld, want als je met je 'ik' ontwaakt in alleen een fysiek lichaam, zoals in een steen, dan kun je nog weinig aanvangen. Je dient ook het leven te hebben, waardoor je kunt groeien en bewegen, en een ziel om waar te kunnen nemen en te verwerken wat je waarneemt en overdenkt. En die lichamen zijn aangelegd op voorgaande ontwikkelingsstadia. Tegelijk ermee zijn er objectieve werkingen om ons heen aangelegd in wat wij nu de natuur noemen. Ik beschrijf kort de volgorde van ontwikkelingsstadia.

Je kunt het je zo voorstellen.² Er waren twaalf hoge engelen, genaamd Cherubijnen of ook Harmoniegeesten, die het concept van de mens en de wereld in zich droegen. Zij vormden een kring rond een stuk leegte, en dit wordt nu de dierenriem genoemd. Binnen deze ruimte kon ooit beweging en dus ook ontwikkeling gaan plaats vinden. Boven en onder deze kring vormde een andere nog hogere groep van engelen, de Serafijnen ofwel Liefdesgeesten, een afsluitende koepel, zodat het licht en de liefde van nog hogere

werelden hier niet zou binnen sluipen, anders zou elke ontwikkeling erin verbranden door het Goddelijke liefdeslicht. Op een paar plaatsen lieten zij het Goddelijke licht van daarboven wel door, en dat zijn de plaatsen die wij nu aanduiden als de sterren.

Een derde groep engelen, genaamd de Tronen of Wilsgeesten, lieten van hun wilssubstantie, dat is warmte ofwel energie, uitvloeien binnen deze lensvormige ruimte. Hierin werden de kiemen aangelegd van ons latere fysieke lichaam, in de warmte dus. En de voornaamste functie van dit lichaam is later het waarnemen, dus zintuigen: deze worden als uitsparingen in dit lichaam gemaakt, als een soort zakken, zoals nu de oogkassen, neusgaten, mond en oren ook uitsparingen zijn waardoor de buitenwereld naar binnen komt. Je komt deze zintuig werkingen nu tegen in de natuur als de kristallijnen mineralen. Deze bergen de kiem in zich van geestelijke transformatie van ons fysieke lichaam tot diamant, het meest geestelijk perfecte kristal: dit is de kiem voor de latere vergeestelijking van ons mensenwezen als we de vaardigheden van de intuïtie volledig zullen hebben uitgewerkt. Wij hebben dit warmtelichaam met zijn kristallijnen structuren nog, als een mal om en door ons heen, genaamd ons fantoomlichaam. Erin zijn de sterrenbeelden afgedrukt die we als ideaalkrachten in ons meedragen. Deze warmtetoestand van de

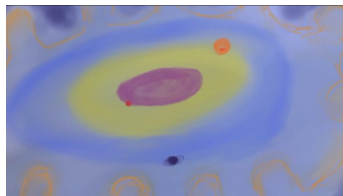

arde wordt esoterisch de oude Saturnus genoemd. In onze huidige fysiek verdichte toestand van de aarde kom je die nog tegen: het is de warmtesfeer waar rond omheen de planeet Saturnus beweegt.

Na een slaaptoestand van deze warmte-arde kwamen de sterrenkoepels, dierenriem en de warmtesfeer weer terug. Hierbinnen ontstond een sfeer van licht en leven, doordat een groep engelen van lagere orde, de Heerschappen of Wijsheidsgeesten, aan de menselijke fysieke lichamen nu ook leven gaven. De warmte verdichtte hierbij tot lucht. Dit leven straalde terug als licht en kleuren. In de warmte rond de mensen die niet bij hun fysieke lichaam hoorde legden deze engelen kiemen aan voor wat wij mensen ooit uit dit levenslichaam zullen kunnen ontwikkelen, namelijk dat geestelijke vermogen dat we inspiratie noemen, en dat we uit de krachten van compassie kunnen ontwikkelen: het sturende vermogen. Daartoe dienen we onze chakra's te ontwikkelen. En de innerlijke gebaren waarmee we die chakra's ontwikkelen, vind je nu op onze aarde uiterlijk terug in de gebaren die de planten maken bij

hun ontplooiing. In onze huidige aardetoestand draait de planeet Jupiter aan de rand van deze lichtsfeer. De gas-toestand van onze aarde wordt genoemd de oude Zon.

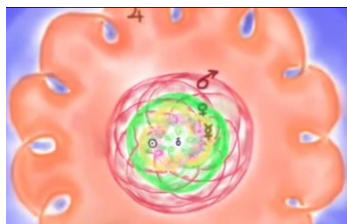
Na weer een slaaptoestand kwam de kosmos opnieuw terug met de warmtesfeer, waarbinnen de licht/levenssfeer. En hierbinnen gaven een nog lagere groep van engelen, de Krachten ofwel Bewegingsgeesten, aan de mensen naast hun fysieke en levenslichaam nu ook een zielelichaam mee, een astraal(sternen)lichaam dat reageren kon op de sterren en planeten (astra's). Hiermee konden we gewaarwordingen hebben. En deze konden we uiten als klanken: zoiets als nu een wolf kan doen bij volle maan. Hierdoor ontstond er binnen de twee vorige sferen een sfeer van water en ook van klanken. Je ziet dus telkens bij de verdere ontwikkeling van de aarde enerzijds een verfijning; van warmte naar licht naar klank, en anderzijds een verdichting; van warmte/energie naar lucht naar water. Deze water-toestand van de aarde wordt genoemd de oude Maan. Op de huidige vaste toestand van de aarde vind je deze klanksfeer terug binnen de baan van de planeet Mars. Ook vind je deze toestand terug in het vruchtwater waarin we als embryo in de baarmoeder ontwikkelen. Een deel van dit oude Maansvocht nemen we mee in de spinale vloeistof binnen ons ruggenmerg en hersenen. De Bewegingsgeesten legden ook kiemen in ons zielslichaam aan waarmee we later uit onze ziel helderziendheid zullen kunnen ontwikkelen (wat meerdere mensen al hebben).

Na weer een slaaptoestand ontstond de huidige vaste aarde doordat binnen de drie genoemde voorgaande sferen de voorwaarden werden geschapen om ook fysiek te verdichten. Daartoe schiepen een groep engelen die Uitvoerders of Vormgeesten worden genoemd alle aardse vormen vanuit de oerbeelden die zij hiervan zagen in de hogere geestelijke werelden en wezens. Dit zijn de Elohim uit het Bijbelboek Genesis die over de wateren (de weergekeerde waterige oude Maans-toestand) zweefden en alles wat in de geest leefde, op aarde hebben vorm gegeven. Overigens was deze vorm-aarde nog niet met substanties gevuld: dat kwam pas nadat er een paar engelen zijn gaan tegenwerken en de geestelijke substanties dusdanig hebben bewerkt door ons mensen heen, dat deze zijn verbrokkeld en tot materie geworden. En let wel:

wij mensen hebben dan wel een fysiek lichaam, maar dat staat voor hooguit 15 % uit vaste materie. De rest is voornamelijk water.

Door deze viervoudige transformatie van de aarde zijn de vier elementen vuur, lucht, water en aarde ontstaan. En deze zijn nauw verbonden met onze vier lichamen: de geestkiem drukt zich uit in de warmte, de ziel wordt gedragen op de lucht waarin het licht en de kleuren weven, dat zijn de objectivaties van onze gevoelens; het leven speelt zich af in de fysiologische processen in het water; en ons fysieke lichaam kan op aarde zich oprichten en bewegen door het element aarde, met zijn mineralen en vormstructuren waarmee we onder andere onze botten opbouwen.

Nog even ter ver-vollediging: oorspronkelijk was de huidige fysieke aarde zo groot als de zonnesteer. De Elohim hadden echter een dusdanig sterk bewustzijn dat zij de ontwikkeling van de mensen tegenhielden. Daarom werd de aarde van de zon afgeschei-

den, en werkten zij van buitenaf. Er zijn echter nog drie groepen van engelen van lagere orde die op de mens inwerken, en voor hen was de afstand tot de aarde te groot. Voor hen werden ook sferen geschapen, waar rond omheen nu de planeten Venus en Mercurius en de maan draaien: De Archai, Tijdgeesten of Persoonlijkheidsgeesten werken vanaf de Venussfeer in op onze ziel en helpen die te verindividualiseren door ons als Tijdgeesten de tijdsfenomenen voor te houden, waar we ons mee uiteen dienen te zetten. De Aartsengelen werken vanaf de Mercuriussfeer inspirerend in op individuele mensen binnen mensengroepen, zodat deze groep (een organisatie of bedrijf) zijn ideeën tot in het fysieke kan verdichten. Zo sturen de Aartsengelen groepen van mensen. En de Engelen werken vanaf de maansfeer als onder andere onze schutsgelijken, die ons sturen op grond van wat we ons vorgeboortelijk hebben voorgenomen om te ontwikkelen. Zo kunnen wij onze biografie vormen, en zij leren de vaardigheid van inspiratie, dat is het bewust sturen van processen.

Een heel belangrijk gegeven bij dit alles is dat ieder afzonderlijk mens een afgezant is van de specifieke ster waaruit hij stamt. Dat waartegen we 'ik' zeggen stamt dus uit een wereld van boven onze kosmos. Dat maakt ieder mens tot een individueel wezen, een soort op zichzelf. En: wij trekken de overige drie lichamen op aarde aan als was dit ons ruimtepak, want we kunnen erdoor onder

aardse omstandigheden leven.

Daarnaast is het hele Goddelijke plan voor de schepping van mens en aarde afgedrukt in de sterrenbeelden aan de hemel, en elke constellatie wordt beheerd door een Seraffijn, met onder hem een hele schare engelen van lagere orde en niet-geïncarneerde mensen. Wij nemen deze sterrenbeeld-ideeën van voor onze geboorte in ons mee binnen ons fantoomlichaam als warmtekristallen, en op aarde vormen zij onze idealen. **Wij zijn dus zelf buitenaards en dragen de gehele kosmos in ons.** Hiermee kom je tegelijk aan de esoterische bron: wij leven meerdere levens op aarde om ons juist te ontwikkelen vanuit ons ik tot een engel of nog hoger. En alle aardse omstandigheden zijn zodanig ingericht dat wij ons ook kunnen ontwikkelen als wij dat willen. Wij zijn allemaal een experiment, en de hogere engelen kijken geïnteresseerd toe, helpen ons ook waar ze mogen (als dit niet onze vrijheid beperkt). Voeg daarbij nog de bevindingen van Richard Leviton³ dat de sterren van de Melkweg en hun engelen zich tot drie keer toe op de aarde hebben afgedrukt. Zij vormden daarbij koepels over de aarde, die op een aantal plaatsen de bergen uit de aarde hebben getrokken, en op andere plaatsen de heiligdommen die wij kennen, zoals Stonehenge. Ook is bekend dat de vroegere heiligdommen een verspreiding over de aarde hadden die een exacte weergave is van de sterrenbeelden erboven, zowel in de oost als in de west. Uit dit alles komt naar voren dat de aarde zeer nauw is verbonden met de kosmos, en dat het onderscheid tussen van de aarde en erbuiten niet zo nauw is te trekken.

Het 'Boze'; gevallen engelen en fysieke verdichting

Hoe kun je nu begrijpen hoe dat zit met fysieke verdichting van vormen tot in de substanties?

Een helder beeld hiertoe wordt geschilderd in de Nag Hammadi geschriften van de Essenen, die pas in de vorige eeuw zijn ontdekt. Daarin wordt geschilderd hoe de hemelen worden geschapen vanuit een verduisterd wezen, Ialdabaoth geheten, die een kind was van Isis Sofia, stammend uit de hogere werelden. Samen met zes helpers schiep deze Ialdabaoth onze fysiek-substantiële wereld vanuit de krachten van zijn moeder. Zij werd hierdoor leeg gezogen en zocht hulp. Uiteindelijk kreeg de Oerschepper medelijden met haar, en sprak 'Er zij de mens, mijn zoon'. Dit hoorde ook Ialdabaoth, en hij maakte de mensengestalte uit de elementen, met de bedoeling om

hem en zijn helpers tot slaaf te zijn en hen te vereren. Binnen deze mensenwereld bracht echter Christus, Gods zoon, het 'Ik Ben', oftewel de individuele geestkiem voor ieder mens, op grond waarvan wij dit fysieke bestaan als slaven van Ialdabaoth kunnen omvormen tot iets hogers. Ialdabaoth en de zijnen noemden zich de archonten,⁴ dat wil zeggen de heersers. En deze proberen nog steeds de mensen aan zich te knechten. Zij verdichtten mens, dier en plant, en nog andere wezens, zoals de reptielachtigen. Zij grepen dus eigenlijk

Astrale beelden van de archonten

aan op de krachten van het leven, dat zij in de vorm en substantie invingen zogezegd. Zo trekt de plant chemische elementen aan die niet in de bodem, het water of de lucht aanwezig zijn, en vormt er zijn lichaam mee (dit is al rond 1900 uitgezocht door de Duitse onderzoeker Von Herzelee).⁵ Je kunt dus zeggen dat het huidige leven fysiek de aarde en haar bewoners vormt onder de invloed van deze verdichtende wezens.

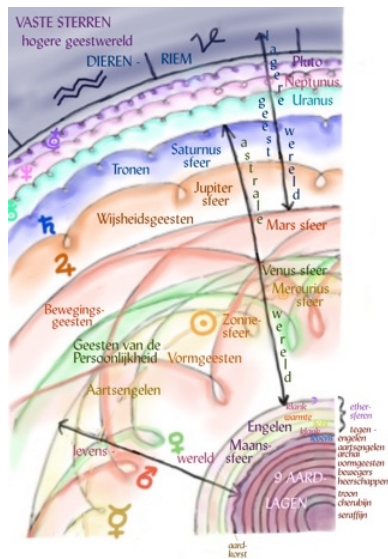

In deze archonten kun je de schaduwzijde herkennen van wat de Vormgeesten, Elohim hebben bewerkstelligd, namelijk alle geestelijke eigenschappen vorm te geven, maar dit ook met substanties te vullen. Alleen zijn de Vormgeesten

verder in hun ontwikkeling gegaan en hebben aan de mensen een druppeltje van warmte gegeven waarbinnen wij ons 'ik' kunnen gronden om zo onszelf te kunnen sturen, vormen en ook omvormen. Zij waren aanvankelijk nog geen Vormgeesten, maar Tijdgeesten, Archai, en hebben zich door dit werk verder ontwikkeld. Een deel, schaduwstuk van hen, de archonten, is achtergebleven en is nog steeds parasitair op de aarde door de demonische wezens die zij hebben geschapen, zoals de boven genoemde reptielachtigen. Ongeacht of de oorsprong van deze wezens nu buitenaards is of niet: zij fungeren als schaduw op de aarde.

Hoe kun je dit nu zien in het licht van de hierboven beschreven ontwikkelingsstadia van de aarde? Ik gaf hierboven aan dat er telkens daden zijn gesteld door groepen van engelen waardoor er ontwikkelingen volgden. Deze engelen hebben elk een sfeer van

werking binnen de verschillende sterren en sterrenbeelden, de dierenriem en de planeetsferen. Echter waren er op elke ontwikkelingsstede ook engelen die het niet eens waren met de genomen besluiten, omdat zij zich er niet vrij onder voelden. Zij gingen hun eigen weg en zijn de reguliere ontwikkeling gaan tegenwerken. Zij kregen elk een sfeer van werking in de aarde, van waaruit zij op mens en cultuur inwerken. Gewoonlijk zijn wij geneigd hen onder de verzamelnaam ‘het boze’ te scharen. Dat is deels terecht, want ze veroorzaken alle tegenwerkingen in en om ons heen die ons van ons geluk en pad neigen af te helpen. Maar zeg nou zelf: waren we nog zo gelukkig geweest als we in het Paradijs niet van de boom van kennis (ons zenuwstelsel dat de zintuigindrukken spiegelt) hadden gesnoept, maar dromend nog steeds daar rond hingen? Dat wat weerstanden geeft, heb je nodig om wakker aan te kunnen worden en zo wel je doelen te bereiken op welks weg je jezelf kunt verder ontwikkelen. Natuurlijk met mate, want de door tegenkrachten veroorzaakte massale oorlogen,

massa manipulaties en hongersnoden met al zijn misdaden tegen de menselijkheid zijn van een orde waar niemand blij van wordt. Dit is wat de verschillende groepen van tegen-engelen beogen.⁶

*De tegenseraf sorat of antichrist leeft in de aardkern: ooit heeft hij een kosmos voor zichzelf geschapen, waarbinnen de onze ligt. Maar God, de Oerschepper, heeft zijn liefdesdaad niet geaccepteerd. Hierdoor is zijn liefde omgeslagen in splitsende haat, en hij is de oorzaak van alle zwarte magie en daaruit voortvloeiende strijd. Hij wil koste wat kost in onze aardse omstandigheden binnen komen, en stuurt zijn zonnedemonen de asura's op ons af om ons ik, levend in de warmte, te splitsen zodat zij op aarde kunnen incarneren en verder ontwikkelen. Je ziet hun werkingen onder andere terug in de zelfmoord bomaanslagen, waardoor de mensen ineens uit elkaar worden gerukt, en de asura's stukjes proberen te bemachtigen. Overal waar haat en afsplitsing wordt aangewakkerd door fanatisme van wat

voor orde dan ook, zijn zijn asura's werkzaam.

*De tegencherubijn satan of ahriman leeft rond de aardkern als de versplinteraar: hij bewerkstelligt vanuit een grote hebzucht om macht over het leven en daardoor andere wezens te krijgen, de verbrokkeling van geestelijk-morele eigenschappen tot dingen, die hij dan in veelvoud maakt. Zo ontstaan in de verdichting de chemische elementen, en niet één berk of aap maar miljoenen. Hij doet dit door de mechanisering van het leven zonder de ziel erbij te betrekken, waardoor slimme machinerie ontstaat en ook de materie als een dood product van het leven. Hebzucht en macht zijn zijn grootste werkingen, en je vindt hem terug in alle grote multinationals, regeringen en ook religieuze organisaties. Met hem hebben we ons op het ogenblik het meeste uiteen te zetten, want hij veroorzaakt de techniek en ook dat door hebzucht de aarde wordt leeggeroofd. En hem kun je zien als de hierboven beschreven Ialdabaoth. Hij scheidt met zijn technieken en verdichtingen een sfeer van onder-materie, waarin alle hogere ontwikkelingsmogelijkheden van de mens (zoals helder zien, telepatie) worden tot uiterlijke technieken (TV, mobiele telefoon) waardoor we niet meer innerlijk in ontwikkeling willen komen. Dat wordt genoemd de achtste sfeer van tegen-natuur, en veel strijd op aarde gaat hierom. Het heeft te maken met de keus die ieder mens voor zich dient te maken: of hij zijn eigen geest wil eren en daardoor zich innerlijk verder wil ontwikkelen, of dat hij kiest voor alleen de fysieke ontwikkeling – de zogeheten hemel op aarde. Beide keuzes scheppen hun eigen werkelijkheid. En er is een kosmische afspraak waarin 2000 v. Chr. lucifer incarneerde (aan het Chinese hof), en 2000 na Chr. ahriman: we kunnen dus eerder naar hem uitkijken dan naar lucifer – al kan ahriman wel lucifer als dekmantel gebruiken.

*De tegentron lucifer of duivel leeft vanuit de aardspiegel, die alle gedachten omkeert: deze heeft ons ooit zelfbewust gemaakt als emancipatie van de hogere engelen/goden. Dit door ons in onze ziel wakker te roepen. Maar we zijn hierdoor met onze zintuigen, verbonden aan de zenuwen, op de buitenwereld georiënteerd geraakt en kunnen niet makkelijk meer de geestelijke binnenwerelden waarnemen. En dit te ver doorgeslagen zelfbewustzijn wordt in de huidige tijd tot zelfzucht en grootheidswaan, de negatieve krachten van de ziel uitvergrotend. Het veroorzaakt dan begeerte en zelfgerichtheid, en samen met de slimheid van ahriman worden wij westerlingen uiteindelijk makkelijk gedegenereerd tot het blonde beest uit de zee, dat alleen zijn intelligentie gebruikt om zijn eigen

zinnen te bevredigen – mits we ons niet innerlijk verder ontwikkelen. Deze drie tegenstrevers sorat, ahri-man en lucifer werken samen en trachten ons als mensen onderuit te halen. Ook werken ze elkaar vaker tegen, daar ze alle drie de macht willen hebben maar niet zonder elkaar kunnen functioneren. Hun legers bestaan uit de lagere gevallen engelen en hun nakomelingen, als volgt:

*De tegen-wijsheidsgeesten leven vanuit de vuur-aarde, waar vanuit aardbevingen en vulkaanuitbarstingen ontstaan: hen gaat het erom ons levenslichaam te corrumperen zodat we niet innerlijk in ontwikkeling willen komen en de kiemen van de inspiratie erin gaan gebruiken. Dat doen ze door met verdraaide denksystemen, die je terug vindt in alle 'ismen', dus ook in de gangbare religies, ons vol te stoppen met dogma's en moralismen. Hierdoor verharden de banen in ons levenslichaam, en op basis van die banen denken wij. Ook geven aardbevingen makkelijk dat je de oer-bestaansgrond onder je voelt wegvallen. Zo dat je je niet meer op de kosmische orde af wilt of kunt stemmen, want als je toch handelt vanuit je eigen impulsen, loop je tegen de normen van de samenleving aan en voelt je schuldig, in plaats van echt te gaan staan voor wat er in je leeft. Religies en regeringen willen je in hen doen geloven als 'de' waarheid. En dat gaat op dit moment nog veel verder door de 'mind programming' vanuit de media, de elektromagnetische beïnvloeding via chemtrails, HAARP en andere technieken, uit de schoot van ahri-man.

*De tegen-bewegers wonen in de zogenaamde vrucht-aarde, en hun kracht kun je herkennen in de explosieve groei van een paddenstoel. En dus ook van een atoombom. Hun kracht is de ongeremde libido die uit het niets lijkt te scheppen. Door hen is geïnspireerd dat banken geld kunnen scheppen uit het niets en hierdoor macht uitoefenen. Er staat geen dekking meer tegenover: je gaat naar een bank om geld voor je huis te lenen, zij scheppen dit uit het niets, bijna zonder dekking, en je blijft voor jaren veel meer aan aflossingen betalen dan het geleende bedrag. Een moderne vorm van slavernij dus.

*De tegen-vormgeesten leven in de vorm- of wateraarde, een overblijfsel van de oude Maan. Deze wordt gevoed door de vrucht-aarde, dus concreet het uit het niets geschapen leengeld dat de meest lelijke kantoorgebouwen doet ontstaan. Zij hebben niet de impulsen van de reguliere Vormgeesten overgenomen door ons een warmtedruppel te geven waardoor we ons verder kunnen ontwikkelen: dit geeft ons bestaan een zin, want alles is erop gericht dat wij mensen ons verder ontwikkelen. Zij bewerkstelligen echter geen zin, maar nut door holle

lege functionele vormen en technieken, zoals de spiegelende kantoor-gebouwen en al onze techniek die op functionaliteit is gericht. Geen ik als zin, maar techniek als nut. Zo ook in de muziek en filmindustrie, met zijn idolen zonder ik, maar een voorgekauwd imago. Wij worden door hen ontmoedigd onszelf individueel te ontwikkelen.

*De tegen-archai werken vanuit de lucht-aarde. Zij werken hun reguliere broeders tegen door niet opbouwend aan onze ziel te willen werken, maar juist door willekeur en angst ons terreur te laten beleven, waardoor je niet meer je ziel kunt opbouwen. Hun nakomelingen zijn de demonen die je chakra's astraal leegzuigen, vooral door ruwe heftige gevoelens aan te wakkeren, zoals angsten en woede. Zij werken door verslavingen heen; de hallucinogene drugs zijn meer luciferisch, en de pepmiddelen meer ahrimanisch. De asura's, zonedemonen die je ik op willen splitsen werken ook vanuit deze sfeer. En de archonten kunnen zich vanuit deze sfeer verdichten aan wie daar ontvankelijk voor is: zij zijn meer ahrimanisch van inslag – getuige de vele uitingen van satanisten in deze tijd. Zij werken vanuit de achtergebleven oude Maan krachten, dat wil zeggen astraliteit. En aangezien ze gevallen zijn, werken zij vooral met en vanuit de verduisterde gevoelens, zoals woede en angst: alleen als je je hiervoor open stelt, kunnen zij bij je aangrijpen. En dit is waartoe de massa media je willen aanzetten. Dus, om hun invloed te doen verdwijnen, hoef je ze alleen maar geen, of zo min mogelijk, aandacht te geven, en vooral geen negatieve, want dat is de substantie waardoor zij op ons en de aarde in kunnen werken. Strijden tegen oorlog en verdeeldheid is namelijk ook strijd, en dus hun terrein. In vrede en vreugde in je hart blijven is het beste medicijn om deze 'enkelbijtertjes' kwijt te raken: zij zijn parasieten en horen niet meer bij onze verdere ontwikkeling.

-De tegen-aartsengelen werken vanuit de vloeibare aarde, waar het magma is. Magma doodt het leven, en zo doden zij ook het sociale leven door onze bedrijven en organisaties die hiërarchisch zijn opgebouwd zonder hart als overlegorgaan. Hier gaat het veelal om voorgekauwde discipline: trappen naar onderen, likken naar boven anders functioneer je niet. Dit gebeurt door angsten aan te wakkeren; zo vind je de vele 'false flag' aanslagen breed uitgemeten in de massa-media, op grond waarvan een regering nog verder de vrijheden kan inperken onder het mom van bescherming van de bevolking.

-De tegen-engelen zijn verbonden met de vaste aardkorst. Zij geven ons geen organische beelden die op groei zijn geënt, maar abstracties, verstand, intellect, dode gedachten die logisch lijken. Zij hebben ons

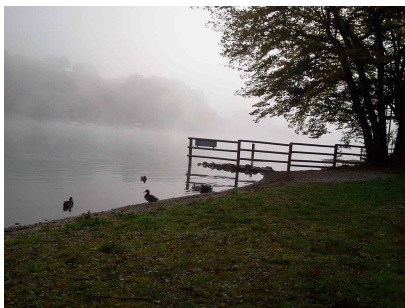
verstandsdanken helpen ontwikkelen, waardoor we abstracties kunnen vormen, maar niet tot de geest terug komen. Dit is een verdere uitwerking van het zelfbewustzijn dat we van lucifer hebben gekregen, waardoor we niet makkelijk meer de verborgen binnenkanten van de dingen (de hogere werelden van leven, ziel en geest) kunnen waarnemen maar louter op de buitenwereld georiënteerd zijn geraakt. Zij hebben door hun werkingen sterk de rechthoekige vormen van onze huizen, gebouwen en ook straten bepaald. Zij werken louter in de vorm, waarin geen leven is. Zo hebben ze het abstraherend vermogen in ons aangezet waardoor we ook wiskunde en natuurkunde als abstracte wetten en werkingen kunnen formuleren. Ook willen ze ons afhouden van zoeken naar de diepere zin van het leven door alles wat naar geest zweemt cynisch af te doen. Hier kom je op het gebied van de intellectuele journalistiek die manipulatief en cynisch kan zijn. Veel jongeren in buitenwijken voelen dat ze door de strakke flats en straten niet meer kunnen leven en onbewust verzetten ze zich hiertegen.

Methoden van waarneming en innerlijke ontwikkeling

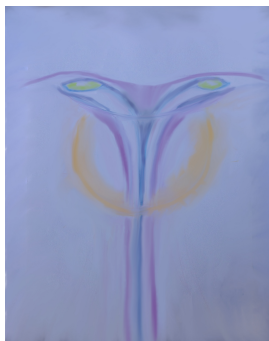
De crux zit hem erin dat veel waarnemingen van buitenaardsen heel fysiek worden uitgelegd – en ook nog eens bewust worden beïnvloed met mind controlling. Dat komt vooral omdat we door onze incarnatie in het aards-fysieke bestaan zijn vergeten hoe het er voor de geboorte in de hogere werelden uitzag. Dat betekent dus dat je je waarnemingen vanuit een hoger niveau dan de louter fysieke, gaat invullen met dat wat je al kent, namelijk de aards-fysieke omstandigheden. En daar gaat het mis, want je interpreteert omdat die andere werelden moeilijk te begrijpen zijn. Wat overigens niet wil zeggen dat alle waarnemingen geestelijk zijn want al vanuit oude tijden is bekend dat engelen zich fysiek kunnen verdichten, dus vanuit hogere dimensies zich binnen de 3d en 4d ruimtes kunnen manifesteren. Nog los ervan dat zij op aarde incarneren kunnen. Het gaat er mij hier vooral om dat we het onderscheid kunnen maken tussen al of niet fysieke waarnemingen. En daarvoor dien je je bewust innerlijk te ontwikkelen, door oefening en scholing van je hogere zintuigen die zijn gelegen op je chakra's. Dit is je eigen vrije keus, en de reguliere geestelijke wezens kunnen zich alleen laten zien wanneer jij daarom vraagt, of voor hen open staat. Dit is de belangrijkste kern van de vrijheid.

In de oude mysteriën was de vaak jarenlange training heel duidelijk hierop gericht. Bijvoorbeeld bij de Griekse inwijding diende je, wanneer je wilde komen tot de onbewuste werelden van het leven, de ziel en de geest waar ook de overledenen verwijlden, eerst de beker der vergetelheid te drinken, een beeld voor het vergeten van de fysieke omstandigheden.

Wanneer je dan de rivier de Lethe (vergetelheid) overstak, dat is de drempel waarachter het onderbewustzijn met zijn oerbeelden verwijlt, diende je de beker van herinnering te drinken. Daarmee kon je weer herinneren hoe het was in die andere werelden die je al kende van voor je geboorte; en zo kon je er de weg in vinden en ook weer terugkeren naar de fysieke wereld, en het je ook nog herinneren.

Nu kun je waarnemingen hebben op de drie boven genoemde gebieden van imaginatie, inspiratie en intuïtie, die elk tot hun eigen waarnemingen leiden, en ook scholingsmethoden. De eerste zie je, de tweede kun je horen of aanvoelen, en de derde werkt als een flits die zich brandt in je ziel en je kan aanzetten tot daden. Op elk van deze gebieden kun je dus waarnemingen hebben van wat normaal wordt genoemd buitenaards niveau. Maar om die werkelijk als zodanig te

Mijn beeld van een nuk, een hoger waterwezen.

kunnen interpreteren, kun je beter eerst door scholing de waarnemingen leren herkennen en verwerken, voordat je er oordelen over geeft. En dat vergt tijd en oefening. Ik zeg dit zo duidelijk omdat ik ook sterke geestelijke ervaringen heb gehad. Het heeft me jaren van onderzoek en innerlijke ontwikkeling gekost om die ook te kunnen begrijpen en plaatsen, waarna ze tot werktuigen werden om in die hogere gebieden werk te kunnen verrichten. En tot die tijd heb ik ze eerst geparkeerd in mijn ziel om er stap voor stap iets mee te kunnen doen. Uiteindelijk heb ik er aangepaste scholingsmethoden uit ontwikkeld op

die drie hogere gebieden van bewustzijn.⁷

Drakenbloed

Aan al mijn lispelende drakenkrachten
die oprispen uit mijn buik en bloed:
Ik eer jullie om mijn voor- en tegenspoed.
Die maakten mij bij machte
het goede in mij aan te sterken
dat leeft in mij als sterren-idealen
en wekt mijn Goddelijke vonk,
waarmee, met hartekrachten
door alle aardse weerstanden heen,
ik mijzelf kan omvormen
tot een engel of nog hoger
door het reptiel in mij, mijn slangenkrachten,
in liefde om te zetten
en ik jullie begeerte, haat en agressie,
jullie hebzucht niet meer nodig acht:
Ga weg van mij, en dit keer nu voorgoed.

Noten en verwijzingen:

¹ Deze inhouden vind je in R. Steiner's boek 'Wetenschap van de Geheimen van de Ziel', uitg. Vrij Geestelsleven, Zeist. Ik heb deze aangevuld vanuit de astrofodie: zie o.a. mijn boeken '[Kosmobiologie](#)', '[Karmische Astrofodie](#)', '[Wetenschap Anders](#)' en '[Een Filosofie van Liefde](#)'.

² Voor een mooie video hierover zie https://www.youtube.com/watch?v=rIY_pl9DTjs&feature=youtu.be.

³ Zie www.blueroomconsortium.com voor zijn boeken.

⁴ Deze archonten zijn dezelfde als degenen die door de klokkenluiders Corey Goode en Max Spiers wordt aangeduid als de annunaki. Zie het artikel 'Klokkenluiders van Buitenaardsen en Technologie' in Sterrenwijs nummer 1.

⁵ Opgenomen in het boek 'Substanzlehre' van R. Hauschka.

⁶ Voor een uitgebreide beschrijving van deze engelen, zie mijn boek '[De Transformatie van de Duisternis door het Hart – Werken met Gevallen Engelen in de Onderaardse Sferen](#)'. Hier vind je ook verslagen van ons landschap heling werk in deze onderaardse sferen.

⁷ Zie voor de scholingsmethoden www.jaspisschool.eu; en voor mijn boeken over deze inwijdingswegen www.runetwork.eu.

1.4 Het verschil tussen astronomie en astrofisie

De gemeenschappelijke oorsprong van astronomie en astrologie

In Atlantis nam men de werkingen vanuit de kosmos alleen innerlijk waar vanwege de mist die door de gehele atmosfeer was verspreid. De mensen voelden zich een met de bewegingen van de kosmos en die wezens, van binnenuit, met toen nog een openstaande schedel en kruinlotusbloem. De mensen van het gele ras hadden de laatste Atlantische cultuur geleid, en China, dat hun cultuurimpuls voortzette, is nog steeds sterk geïnspireerd vanuit Atlantis, waar zij de krachten en werkingen van het levenslichaam eerden. Zij werken nu nog met de planeten en sterren in samenhang met onze innerlijke krachtpunten. Maar hun kennis en wijsheid waren lang afgesloten voor onze huidige cultuur: onze cultuur verliep via Indië, Perzië, Egypte naar Griekenland en kwam van hieruit later via Rome naar Europa. Datzelfde geldt voor de Inca en Maya culturen in Amerika, wier kalender vooral gebaseerd is op de bewegingen van de planeet Venus.

De eerste na-Atlantische cultuurperiode, de oer-Indische, was nog sterk alleen op de geestelijke werelden gericht en de mensen hadden nog geen oog voor de bewegingen en patronen aan de hemel. Je vindt de naklanken van deze hoge kennis in de Veda's en Upanishads. er werd geen uiterlijke sterrenkunde bedreven.

Pas in Babylonië, de naklank van de 2^e na-Atlantische cultuurperiode, waren de mensen zo ver in het aardse afgedaald dat ze meer bewust werden van de hemel boven zich en begonnen naar de hemel te kijken, waardoor zij de eerste uiterlijke waarnemingen van de planeten en sterren deden. Dat vind je nog terug in hun kleitabletten met inscripties. De Egyptenaren gingen nog verder, en hun kennis is uiteindelijk opgeschreven en verder uitgewerkt door Ptolemeüs in zijn boeken *Almagest* (een astronomisch standaardwerk) en *Tetrabiblos* (een astrologische verhandeling). Wiskunde en muziek zijn hierin zeer belangrijk; wat wij nog kennen als de Harmonie der Sferen. Het verschil werd duidelijk tussen een astra = ster en een planeitos = zwerver. Met name de bewegingen van de zwervers, dus de planeten door de sterrenhemel, werden bestudeerd in samenhang met de weerslag van hun werkingen in aardse verschijnselen en binnen mensen. De persoonlijke horoscoop werd ontwikkeld, aanvankelijk alleen voor de koning of farao, die werd gezien als het ik voor een

volk.² En de dierenriem met zijn aanvankelijk 11, later 12 beelden³ waar doorheen zon, maan en planeten bewegen, werden onderkend. Door handel met Indië, zo rond 400 v. Chr., kregen zij ook toegang tot deze astronomische en astrologische kennis, op grond waarvan de ayurvedische astrologie zich ontwikkelde. Deze werd gekoppeld aan de werkingen van de chakra's ofwel lotusbloemen, en werd met hun kennis zeer verfijnd. Maar dit kwam pas vanaf de 19^e eeuw naar Europa.

De Grieken koppelden in hun latere periode (van 300 – 30 v. Chr.) grotendeels de religie los van de astronomie en astrologie, en gingen meer waarnemen. Daartoe hadden eerst de natuurfilosofen, erna met name Aristoteles al de basis gelegd, en zijn inzichten over de planeten en hun bewegingen werden tot na de Middeleeuwen als standaard gezien.⁴ De aarde werd in het middelpunt van de kosmos gezien waar omheen de zon, maan en planeten draaien in cirkelvormige banen, met epicykels (hulp-cirkels), in de overigens onbeweeglijk geachte sterrenhemel, wat alles een afbeeld is van de goddelijke perfectie.

In de Middeleeuwen werken vooral de Perzen en Arabieren verder aan astronomie en astrologie. Mede door de kruistochten komt

Het geocentrische wereldbeeld: de aarde in het centrum, de zon, maan en planeten er omheen.

² Hou in gedachten dat dit voor-christelijk was: het Ik Ben was nog niet aan ieder mens gebracht, dus de mensen waren nog groeps- in plaats van individuele wezens. Alleen in de tempels en andere mysterieplaatsen kon je via de inwijding je individuele geestkiem, je 'ik', ontvangen.

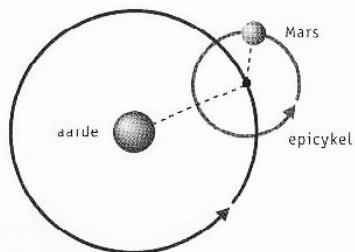
³ De Weegschaal werd aanvankelijk gezien als de scharen van de Schorpioen.

⁴ Het was bijzonder dat Hypatia van Alexandrië net voor de verwoesting van de bibliotheek in 415 al probeerde de elliptische banen van de planeten te begrijpen en formuleren.

hun kennis ook naar Europa. Naast Aristoteles worden ook hun werken veel gelezen en geïnterpreteerd.

In de nieuwe tijd, de bewustzijnsziel-cultuurperiode vanaf de Renaissance, gaat men in het westen ook beter naar de hemel kijken. Nikolaus Copernicus (in 1513) stelt de zon in het midden in plaats van de aarde, wat door Galileo Galileï wordt ondersteund (al moet hij dat in de rechtszaal onder ede herroepen). Tycho Brahe nam veel waar aan de planeet Mars, en na diens dood stelt Johan Kepler op grond van die waarnemingen in

1609 de wetten op voor de ellipsbanen van de planeten rond de zon. Daarmee kwam de zon in plaats van de aarde in onze cultuur definitief in het midden te staan. Ook nu nog zijn er mensen die deze waarnemingen in twijfel trekken – er is zelfs nog een heel leger dat erin gelooft dat de aarde plat is – maar dit model biedt in ieder geval een mogelijkheid om de bewegingen van de planeten rond de zon en daarmee rond de aarde beter te kunnen berekenen.⁵ De Engelse geleerde Isaac Newton stelde in 1687 de hypothese op dat de zwaartekracht de motor is voor de bewegingen van de planeten rond de zon, en onze zon rond het centrum van ons zonnestelsel – dit was de eerste projectie van aardse wetmatigheden op de kosmos. Ondertussen werden de nieuwe planeten Uranus (1781) en Neptunus (1846) ontdekt, gevolgd door Pluto in 1930. En in 1915 stelde Albert Einstein in zijn relativiteitstheorieën dat massa en energie een zijn, en worden bepaald door de snelheid van het licht. Dit alles heeft de basis gelegd voor de moderne astronomie, waarin met name licht en elektromagnetische golven enerzijds, (sub)atomair onderzoek anderzijds deze een geheel eigen richting in heeft doen slaan. De huidige astronomie staat daarmee geheel los van de astrologie en is

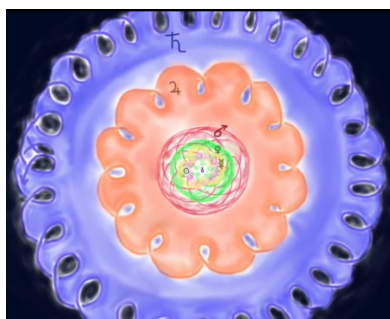
Geocentrisch wereldbeeld:
Planeetbeweging verklaard
met cirkel en epicykel.

---

⁵ Zie mijn boek 'Kunstzinnige Ervaringsmethode op basis van Samenzang/Ritmen van Zon, Maan en Planeten' voor de in klanken en ritmen omgezette bewegingen van de planeten inclusief hun manen in hun ellipsbanen. Hier vind je ook hoe de ritmen van de planeten onderling samenhangen.

andere wegen ingeslagen. Deze liggen meer en meer in het onderzoek naar en in de materie, en richt zich niet op meta-werkingen. Sinds de uitvinding van de lens kunnen er ook steeds meer waarnemingen van de hemelbewegingen worden gedaan. Dit is verder gevoerd met radiotelescopen, en nog verder door waarnemingen vanaf satellieten en ruimtesondes, die de afdempende werkingen van de aardse atmosfeer en het elektromagnetische veld van de aarde (de zogeheten Van Allen gordels) omzeilen. Door de rood- en blauwverschuivingen van het licht dat bij de meeste sterren en sterrenstelsels wordt waargenomen, het zogeheten Doppler-effect, komt het beeld naar voren dat de aanvankelijk star ervaren kosmos veel dynamischer blijkt te zijn dan de ouden aannamen, en dat die ook uitdijt. Het ontstaan en vergaan van nieuwe sterren en zwarte gaten, grote melkwegsystemen, wordt waargenomen. In dit veld is ons Melkwegstelsel er maar een, en zeker niet de grootste. Dit geldt

Geocentrisch wereldbeeld met de werkelijke planeetbewegingen naar de aarde.

evenzo voor onze zon, een middelgrote ster. De aarde wordt daardoor in ons wereldbeeld steeds nietiger in dit uitgebreide heelal, en onze religieuze overtuigingen hieromtrent worden sterk tegen het licht gehouden. Daarmee ook de astrologie als duidingssysteem van aardse verschijnselen onder invloed van onze kosmos. Want hoe kun je nu een werking vanuit de kosmos geloven als er geen fysieke bewijzen voor te vinden zijn? De quantumnatuurkunde heeft hier echter weer wat opening gemaakt, aangezien

hun theorievorming ervan uitgaat dat er vier parameters zijn wanneer je een verschijnsel waarneemt, en een daarvan is de waarnemer: zonder waarnemer geen waarneming, oftewel de waarnemer verandert de uitkomst van waargenomen verschijnselen aangezien hij er door zijn waarnemen op in grijpt. Een andere kink in de materialistische kabel is het onderzoek van de statisticus met een astrologische interesse Guigelin. Hij vond dat er correlaties bestaan tussen dragers van verschillende dierenriemsterrentekens die in de astrologie als harmonieus worden aangeduid. En tegenwoordig wordt steeds duidelijker dat de maxima van zonnevlekken een cyclus

doorlopen van ruim 11 jaren, wat overeenkomt met de rondgang van de grootste planeet binnen ons zonnestelsel Jupiter, vanuit de astrologie onderkend als de impulsator van groei en groeiprocessen. En deze cyclus heeft weer invloed op de graanprijzen en andere in de maatschappij uitwerkende variabelen, zoals de beursnoteringen. Er blijkt een grotere samenhang te zijn met de kosmische gebeurtenissen dan louter de getijden onder invloed van de zwaartekracht van zon en maan. Mondjesmaat wordt dit door de wetenschap onderkend. Wel wordt er steeds meer algemeen erkend dat de processen van geboorte en dood ook terug zijn te vinden in het ontstaan van nieuwe sterren en de implosie van hele stelsels in zwarte gaten. Een eerste erkenning dat de gebeurtenissen op aarde niet zo uniek zijn in verhouding tot de kosmos. Overeenkomstig de hermetische regel 'zo boven, zo beneden', die in de astrologie als leidraad voor duidingen wordt gehanteerd.

De astrologie⁶, hoewel vaker verketterd door de katholieke kerk, nam vanaf de Romantiek in de 18^e eeuw een grote vlucht, vond nieuwe toepassingen en duidingssystemen, en kon ook goed de ontdekking van de nieuwe planeten integreren. Tegenwoordig is er een uitgebreid scala aan astrologische uitwerkingen. Zelfs de bewegingen van planetoiden kunnen door gespecialiseerde astrologen geduid worden met hun directe invloed op aardse gebeurtenissen.

De astrosofie is een vorm van astrologie die naast de werkingen van de hemellichamen, ook de wezens erbij betreft die erdoor werkzaam zijn. Dat zijn de engelhiërarchieën die leven in de planeetsferen en sterren, en hun nakomelingen de geesten van de omloopstijden en de natuurgeesten ofwel elementwezens, die weer op aarde worden beheerd door aarde engelen, afkomstig van Moeder Aarde. Dit gebeurt vanuit innerlijke waarnemingen van mensen en verschijnselen, en maakt ook de werkingen van het karma inzichtelijk. Het gaat ervan uit dat de kosmos en aarde, en daarop de levende wezens inclusief de mens, zijn geschapen door en vanuit hogere werelden, en waarvan de fysieke wereld een weerslag is maar niet een oorzaak louter daar vanuit. De astrosofie zoals ik die bedrijf, gaat uit van en borduurt verder op de inzichten van de antroposofie, met hierbij betrekking de waarnemingen op inspiratief en intuïtief gebied.

---

⁶ Zie mijn artikel 'Astrosophie in verhouding tot Astrologie' in Sterrenwijs nummer 9.

Het ziet ook ons mensen als een microkosmos, waarin je de werkingen van de planeten en sterren in ons innerlijk en uiterlijk kan terugvinden en ook duiden. Zo nemen we de planeetwerkingen mee in onze innerlijke organen en ook lotusbloemen. En van hieruit kun je ook de inwerkingen van de macrokosmos herkennen en innerlijk terugvinden. Met name de muziek kan hierbij invoelend inzicht geven; dat is de inspiratieve benadering.

Ik zet hieronder een aantal bevindingen en hypothesen vanuit de astronomie neer, met daarnaast enige visies en/of bevindingen vanuit de astrofisie.

De zienswijzen van de huidige astronomie

Uit de astronomie komen globaal genomen de volgende onderwerpen naar voren, die niet allemaal eenduidig zijn, want het gaat hier om wetenschap, waarin de zaken theorie zijn. Als eerste de aannames:

-De projectie van aardse natuurwetten op de kosmos; dit wordt onderzocht door de astrofysica. Er wordt vanuit gegaan dat materie zich altijd en overal eender voordoet, en nooit veranderd is. Zo wordt de ouderdom van aardlagen, fossielen, maar ook van buitenaardse materie uit bijvoorbeeld meteoren gemeten aan de hoeveelheid van radioactieve Koolstof, C_{14} , waarvan wordt aangenomen dat die een verval heeft tot gewone Koolstof C_{12} met altijd dezelfde halveringswaarde. Oftewel dat materie onveranderlijk is, was en zal zijn.

-De waarneming van elektromagnetische golven vanuit satellieten en ruimtesondes naar planeten, hun manen, kometen en meteoren tonen aan dat er chemische elementen op voorkomen die wij op aarde ook hebben. Soms ook ingewikkelde moleculen. Dit wordt ook gemeten in gaswolken en in andere sterrenstelsels.

-De lichtsnelheid, 300.000 km per seconde, wordt genomen als de basis voor het meten van afstanden in het heelal. En op grond daarvan worden afstanden gemeten tussen de aarde en andere hemellichamen, zoals de andere planeten, de zon, en ook de sterren en sterrenstelsels. Het gevolg is dat er wordt gemeten in lichtjaren, de afstand die het licht aflegt in een jaar (oftewel 300.000 km x 60 seconden x 24 uur x 365, 25 dagen = 1, 56¹¹ km, 156 miljard), soms ook miljoenen lichtjaren; dat zijn voor ons verstand moeilijk voorstelbare afstanden. Als vergelijk: de zon staat op 8 lichtminuten

van ons vandaan, de dichtstbijzijnde ster Sirius op 2 lichtjaren. Hoe meer je denkt, hoe verder de sterren lijken weg te staan.

-De zwaartekracht is de motor voor de beweging van hemellichamen. En zwaartekrachtgolven beïnvloeden de ruimte en tijd, dus ook de lichtsnelheid: zij buigen het licht af (geheten de parallax van het licht door zware objecten) en vertragen de tijd. Onlangs is het gelukt om die zwaartekrachtgolven indirect te meten.

-Energie uit kernfusie van Waterstof tot Helium, op aarde waargenomen, wordt gezien als de aandrijfkraft van de zon en daarmee van ons zonnestelsel. En ook van andere sterren, waar rond omheen nu vaker exoplaneten worden vermoed en ook al indirect waargenomen.

-Er zijn veel gas- en nevelwolken in het heelal, ook tussen sterrenstelsels, en tussen planeten. Geschat wordt dat 80 % van de massa van ons heelal duistere materie is.

Als gevolg van deze aannames ontstonden de volgende hypothesen, en voor veel mensen (met name beïnvloed door de media) ook conclusies:

-Alles is materie: de aarde en haar wezens, planeten, zonnen. De verschijnselen in de kosmos zijn vanuit onze natuurwetten eenvoudigweg te verstaan.

-Wij mensen en ook dier en plant zijn opgebouwd uit de duistere materie die via meteoren op aarde is gekomen. Ingewikkelde organische koolstofmoleculen en -structuren hebben uiteindelijk op aarde onder de juiste 'toevallige' omstandigheden (zoals water met koolstofmoleculen op rotsen, met sterke bliksemingslagen) geleid tot de vorming van aminozuren en eiwitten, de bouwstenen van levende organismen. Het leven is uit een aantal eiwitten 'toevallig' en door natuurlijke selectie en 'survival of the fittest' (Darwin) ontstaan, 'we are stardust', dus alleen fysiek. Dit heeft waarschijnlijk ook op andere planeten plaatsgevonden; ook op die van andere zonnesystemen. En mogelijk met levensvormen die andere grondstructuren dan die van kool-waterstofverbindingen heeft. Op grond waarvan er bij elk ruimteonderzoek en bij elke missie wordt gezocht naar biologische activiteit, en chemische elementen die voorwaarde zijn voor het door ons bekende fysiologische leven.

-Door de uitdijing van het heelal die wordt verondersteld op grond van de Doppler-blauwverschuivingen en door de achtergrondtemperatuur van 3 graden die in de gehele voor onze waarnemingen bereikbare kosmos is gemeten, is er de theorie ontstaan dat de aanvang van het heelal kwam vanuit een grote oerknal. Dit heeft ertoe geleid dat de

oermaterie is gaan samenklonteren, waaruit de zonnen en hun planeten zijn ontstaan, al of niet geclusterd in melkwegstelsels. Uiteindelijk branden de zon en ook de andere sterren op en blijven er alleen dode slakken over. Ofwel een groot zwart gat, dat alles opslokt.

-Pluto wordt sinds 2009 niet meer beschouwd als een planeet, maar als een brokstuk of planetoïde, aangezien hij net iets groter is dan onze maan, en er meerdere van dergelijke grote rotsen door de buitenruimte suizen. Onlangs is er het tot nu toe verste brokstuk ontdekt aan de rand van ons zonnestelsel, ver voorbij Pluto; deze wordt gezien als een deel van de nieuwe planeet X waarnaar al lang wordt gezocht.

-Kometen en meteoren zijn louter brokstukken die willekeurig bewegen en in wolken zichtbaar worden, en soms ook in contact komen met de aarde. Hun banen worden berekend.

Astronomie in het licht van de Astrofisie

Ik licht hier een paar van de hierboven genoemde onderwerpen wat meer uit, geef er enige beschouwingen over om ze hierna vanuit de astrofisie nader te kunnen belichten.

-Wat betreft de tijdsdatering op basis van de C_{14} vervalreeks: Uit de onderzoeken van Von Herzelee⁷ blijkt dat levende wezens zoals planten chemische elementen als uit het niets fysiek kunnen verdichten: namelijk komen in uitgroeïende zaden tot planten heel andere chemische elementen voor dan er in de omgeving en in het zaad aanwezig waren. Dit gaat geheel in tegen de in zijn tijd geformuleerde wet van behoud van massa en energie, waarin wordt gesteld dat massa en energie niet uit het niets kunnen ontstaan. Geprojecteerd op de ruimte, is het ook onverklaarbaar waar de materie blijft die verdwijnt in zwarte gaten. Je wordt hierbij geleid naar de gedachte dat deze materie in ons universum verdwijnt, maar mogelijk weer in een ander, voor onze uiterlijke zintuigen nog onbekend, universum verschijnt. Je wordt geleid naar andere dan de ons bekende 3 à 4 dimensies.

---

⁷ Deze Duitse onderzoeker publiceerde aan het begin van de 20e eeuw. Zie het boek 'Substanzlehre' van R. Hauschka, waarin zijn publicaties als bijlagen zijn opgenomen.

Daarnaast kun je je afvragen wat de berekening van dagen, maanden en jaren van doen heeft met werkelijke tijd: eerst toen de aarde om de zon ging draaien, ontstonden er aardejaren, die in de begintijd heel anders van lengte waren dan nu. En waarschijnlijk ook dan jaren in de toekomst zullen zijn. Dagen ontstonden pas door de draaiing van de aarde om zijn as, en maanden doordat de maan regelmatig rond de aarde ging draaien. Praten over miljoenen of miljarden jaren is ons moeilijk voor te stellen, en ook uitgaande van een niet-realistische maateenheid. Tegen dit licht kun je dus ook de koolstof-tijdsdatering houden. De antroposofie heeft het over voorhene planetaire toestanden van de aarde, die aanvankelijk bestond uit vuur/warmte, en zich daarna stapsgewijze verdichtte en verfijnde tot lucht/licht, vervolgens tot water/klank, en nu dus pas tot een fysieke toestand, waarin de vorige drie stadia zijn geïncorporeerd.⁸ Het gaat om een geleidelijke verdichting tot in het fysieke van hogere werkelijkheden. In de fysieke werkelijkheid van onze aarde zijn alle vormen van levende wezens en uiterlijk dode vormen (zoals stenen, bergen) de afbeelden van wat er in de geestelijke werelden is ontwikkeld. Zo kun je naar een fossiele trilobiet kijken, en daarin een afbeeld van de aarde zien in een tijdperk, genaamd het polare tijdperk, waarbij de

Trilobiet fossiel

huidige noordpool naar de zon was gekeerd: de ronde kop geeft de toenmalige noordelijke woestijn weer vanwege de hitte in het noorden; de vele gelede poten van een trilobiet de begroeiing in de meer gematigde streken rond de evenaar, en de gelobde weinig beweeglijke staart de door ijs versterde zuidkant van de aarde.⁹ Dit is een mooi beeld voor een historische toestand van de vroegere aarde. Van hieruit krijg je een heel ander ontwikkelingsbeeld dan dat de evolutie louter verloopt via de louter chemische reacties die levende organismen en hun differentiaties zouden voortbrengen. Het

⁸ Zie 'Wetenschap van de Geheimen van de Ziel' van Rudolf Steiner.

⁹ Zie ook Rudolf Steiner's 'Uit de Akashakroniek' en mijn boek 'Kosmobiologie' voor verdere voorbeelden en uitwerkingen.

geeft een gerichte en zinvolle vormgeving weer, niet eentje die uit willekeur (at random) is ontstaan, namelijk gestuurd en geleid vanuit hogere werelden, met gerichte daden van engelwezens, levend in andere dimensies. Uiteindelijk kun je ook de door darwinisten opgestelde evolutieboom op zijn kop zetten: daarin is de mens de laatste loot aan de ontwikkelingsboom, terwijl als je uitgaat van een door hogere wezens geleide evolutie, je de mens als eerste oerbeeld kunt zien, die de andere plant- en diersoorten uit zich heeft gezet en fysiek heeft laten verdichten, zodat hijzelf niet zou verhard en kon blijven ontwikkelen. Vandaar dat de mens als laatste fysiek zich verdichtte.¹⁰

-Aangaande de gepostuleerde lichtsnelheid: de sterren staan volgens de wetenschap vaak miljoenen lichtjaren weg, terwijl, als je je 's nachts open stelt voor de sterrenhemel met je hart, dan voel je de sterren heel dichtbij, alsof ze een deel van je vormen. Je gevoel vertelt je iets heel anders dan je hoofd. Blijkbaar kom je daarmee makkelijker over de beperkingen van ruimte en tijd heen, waarin het denken in lichtjaren je wel vastzet. Je brengt je bewustzijn in de astrale wereld, en die is tijdloos, maar wel verbonden via het gevoel met alles wat er is. Dat brengt ons bij de aanname van de snelheid van het licht. Arthur Zajonc, in zijn boek 'Licht is Bewustzijn', toonde aan uit wetenschappelijke onderzoeken dat licht **geen** snelheid heeft, want dat het al op zijn bestemming is wanneer het wordt uitgezonden. Het 'weet' van tevoren waar het gaat aankomen. Dit kwam naar voren uit een discussie tussen de quantumfysicus Niels Bohr en de relativist Albert Einstein. Bohr's aanname werd in de vijftiger jaren geverifieerd door een experiment. Daarbij werd uit een lichtbron een kleinste lichteenheid, een zogeheten lichtquant, gericht op een fotografische plaat. Hiertussen werd echter een scherm gezet met daarin twee spleten, waaruit de lichtquant zou moeten kiezen. Wanneer dat scherm met de spleten er niet staat, maakt de lichtquant een kleine ronde stip op de fotografische plaat. Met dat keuzeschermbewoering, maakt de ene lichtquant een golfpatroon op deze plaat, een zogeheten interferentiepatroon: het gedraagt zich zo, alsof het inspeelt op de aanwezigheid van een andere lichtquant. Het licht 'weet' dus wat het gevolg van zijn keuze is. Het licht heeft bewustzijn. En het

---

¹⁰ Dit is mooi uiteengezet in het boek 'De Aangeklede Engel' van Wijnand Mees, uitg. Vrij Geestesleven, Zeist, dat is geschreven als reactie op het boek 'De Naakte Aap' van Desmond Morris.

ons eerst te realiseren dat wij als mensen met ons bewustzijn direct invloed hebben op de verschijnselen, kan ons helpen in te zien dat er hogere dimensies zijn dan louter die van de fysieke (3D) en tijd-ruimte (4D) werkelijkheden. Dit is ook wat de quantumnatuurkunde ons duidelijk heeft gemaakt; als zodanig kun je in pioniers als Niels Bohr wegbereiders zien voor een meer holistische cq fenomenologische wetenschapsbeoefening. Het stelt ook sterk de gehele afstandenleer, gebaseerd op de lichtsnelheid in de vraag. Al ten tijde van Einstein gaf Nikola Tesla aan dat hij met lichtgolven werkte die sneller waren dan de gepostuleerde 300.000 km/seconde. Blijkbaar is er nog veel genuanceerder aan licht te onderzoeken dan nu algemeen wordt aangenomen. Om te beginnen met de vermeende afstandenleer.

-Dat louter kernfusie de drijfveer voor de bewegingen van de planeten rond de zon zou zijn, kun je ook als vraagteken stellen. Waarnemingen van verschillende mystici, waaronder Rudolf Steiner, geven aan dat het oppervlak van de zon koud is. En fysieke waarnemingen geven aan dat de zonnevlekken, ofwel zonnevlammen, veel warmer zijn dan het zonneoppervlak zelf. Iets wat maar moeilijk fysiek te verklaren is. Hoe kun je hier anders naar leren kijken? Volgens de geesteswetenschap zijn de zonnevlekken ofwel protuberansen asura's, dat zijn zonedemonen die uit de zon worden gezet omdat ze daar niet thuishoren. Je kunt hen zien als het offer voor de ontwikkeling van de vrije wil die wij op aarde mogen aanwenden voor onze ontwikkeling. Wij hebben ons echter met hen uiteen te zetten doordat zij delen van de menselijke geest en ziel willen gebruiken om te kunnen incarneren en zo indirect op de zon te zullen komen. Dan kom je uit bij de blauwzuur-moorden in de gaskamers van de nazi's, en heden bij de zelfmoord-bomaanslagen. Hier zie je een verband tussen aarde en zon die niet louter fysiek is. De drijfveer van de zon is ook eerder een werking van binnenuit; deze wordt geleid door de engelengroep die wordt genoemd de Vormgeesten, Uitvoerders, en in de aanvang van de Bijbel de Elohim; zij gaven vorm in onze wereld aan alles wat er in de hogere geestwerelden leefde, en stralen op ons in van buitenaf. Licht, vorm en warmte is wat wij van hen merken op aarde, niet louter kernstraling.

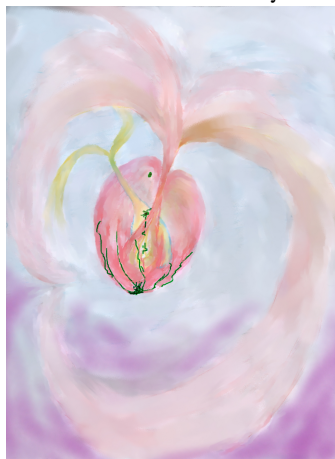
-Dat kometen en meteoren aan elkaar gelijk worden gesteld en zich in eendere banen bewegen, geeft een vreemde conclusie, namelijk dat Pluto alleen een willekeurig brokstuk zou zijn. Hij blijkt echter nog steeds werkzaam te zijn voor verklaringen van aardse gebeurtenissen, die diep in de wil schuilen: hij is gezien ten tijde van de kernkracht ontdekking, 1930. Zijn werkingen komen overeen met de Schorpioen,

waarover de planeet als heerser is aangesteld. In de astrofisie wordt zijn kracht in verbinding gezien met ons hoogste te ontwikkelen geestelijke lid: de geestmens, onze intuïtiekraft die zich grondt in onze sterrenbeeld-idealen. Nu kan het heel goed zijn dat deze planeet fungeert als een voorlopig aangrijpingspunt, en dat wanneer er een nieuwe planeet wordt ontdekt, dit beeld genuanceerd gaat worden. De theosofie werkt al met 12 in plaats van de gangbare 8 à 9 planeten, ook al zijn die nog niet fysiek ontdekt.

-Wat betreft de theorie van de grote oerknal, heb ik me altijd al afgevraagd wie er toch het lontje zou hebben aangestoken. Een vraag die wel nooit beantwoord zal kunnen worden, want deze theorie is louter vanuit het fysieke bestaan opgesteld en houdt geen rekening met andere typen bewustzijn dan die van ons dagbewustzijn.

-Terugkomend op de andere beleving van de sterren met het hart dan met het hoofd; je hart heeft ook een andere verbinding met de tijd dan dat deze louter lineair wordt gemeten in miljoenen lichtjaren. Namelijk ervaart het hart door het gevoel heen intensiteit bij specifieke momenten: alsof de tijd dan stil lijkt te staan. Dat zijn momenten die je in je geheugen grift, terwijl andere door de niet-wakkerheid nauwelijks in je geheugen in het levenslichaam (=tijdslichaam) worden opgeslagen.

Het hart met de 3 zenuwknopen: de onderste correspondeert met de wil tot het goede, dat direct is verbonden aan het fantoomlichaam.

Daarnaast nog iets heel wezenlijks: het hart voelt direct de verbinding naar je fantoomlichaam toe, waarin je idealen in de warmte liggen opgeslagen. En die idealen heb je meegenomen van voor je geboorte uit de sterrenwerelden, aangezien de sterrenbeelden bestaan uit kolonies van geestelijke wezens die elk een specifiek idee van het Goddelijke scheppingsplan dragen. Daardoor kun je met het ontwikkelen van je innerlijke zintuigen al vanuit het denken de lichtlijnen leren waarnemen in de warmteverbindingen van het innerlijke kristal dat een sterrenbeeld-ideaal in je vormt, louter en alleen door je af te stemmen op het uiterlijke beeld van een aan de hemel staand sterrenbeeld. Met muziek en zang kom je via je hart bij

deze knopen: de onderste innerlijke werkingen van het sterrenbeeld. Dat kan via de methoden van de astrofisie en astrofonie, niet via die van de astronomie. Dit is een van de meest wezenlijke uitwerkingen in ons van die sterren, want het herinnert ons eraan hoe we voor onze aardse geboorte leefden in andere werelden dan de louter fysieke. Het helpt je inzien en invoelen dat er meer wezens werkzaam zijn in de ontwikkeling van ons en van de aarde. En dat we hieraan mee kunnen doen. Het geeft je ook handvatten om sterren niet louter als materie te zien die uit een gepostuleerde oerknal zouden zijn ontstaan, maar juist als de uitwerkingen van geestelijke werkelijkheden en wezens, waarmee we in contact kunnen leren treden en ook actief in mee kunnen gaan werken. Daartoe dien je je bewustzijn in hogere dimensies te leren verheffen; via het hart, waaraan het astraallichaam (=sterrenlichaam) aangrijpt: dan kom je tot andere innerlijke verhoudingen. Het vraagt om de ontwikkeling van je hogere zintuigen, gelegen op de lotusbloemen: de planeten en sterren alsmede de door deze heen werkzame wezens kun je dan in je ervaren en waarnemen. Dat geeft een andere visie dan dat wij door buitenaardse wezens fysiek zijn gemanipuleerd in ons DNA, ook al kan dat een deel van onze ontwikkeling zijn geweest: het wordt minder belangrijk in het grote plan van de mensontwikkeling want je ervaart als mens de Goddelijke kiem die je naar ontwikkeling leidt, ongeacht waar je vandaan komt. De aarde biedt ons daartoe alle mogelijkheden, als we die maar willen nemen.

Ik vermoed dat we veel aan de astronomie en zijn uitwerkingen kunnen hebben, maar het vraagt ons om innerlijk werk te doen om op hoger plan ons met ons wezen te verheffen, waardoor we bijvoorbeeld door ons bewustzijn kunnen verplaatsen via sterrenpoorten naar andere planeten en sterrenstelsels, zonder dat we daarvoor maanden- zo niet jarenlang in ruimteschepen hoeven te gaan reizen. Ook al zal dit laatste wel gaan gebeuren. Nu al kunnen we via trancereizen daar komen met ons bewustzijn. Maar door verdere innerlijke ontwikkeling kunnen we daar ook fysiek heen gaan reizen. De astrofisie helpt de innerlijke werktuigen hiervoor te ontwikkelen.¹¹

---

¹¹ Onder andere door onze scholingsopleiding 'Astrofisie – Innerlijke Ontwikkeling van je Sterrenkleed' die je vindt op de Jaspis School website. Deze is ook als online opleiding te volgen.

1.5 De 7 dimensies in samenhang met ons bewustzijn

Vanuit de zeven ontwikkelingsstadia van onze aarde en kosmos kun je een beter begrip krijgen voor de verschillende dimensies waarin we leven en hoe we daar vat op kunnen krijgen. Ons bewustzijn is namelijk sterk verbonden met die dimensies, en wijzelf zijn degenen die deze een naam hebben gegeven op grond van onze waarnemingen en ervaringen ervan.

De eerste dimensie hangt samen met God, de Oerschepper, en komt overeen met het een-zijn, het al dat van zichzelf bewust is. We komen dit nu tegen als de éénpuntige ster aan de hemel, en als bewustzijn kom je dit tegen in de wens om in harmonie in eenheid te zijn, zoals de Indiërs het noemen opgaan in het Nirwana. Het komt overeen met de toestand van de oude Saturnus; hierop was ons fysieke lichaam enkel aangelegd in de warmte. Warmte straalt vanuit een punt.

De tweede dimensie toont ons de lijn, de dualiteit tussen centrum en periferie. Het is de emanatie van de Oerschepper die in de Nag Hammadi geschriften Barbelo wordt genoemd, oftewel de schepping. Het veroorzaakt in ons bewustzijn de dualiteit van het ik en de ander, oftewel het zelf en de wereld, waarmee je je uiteen dient te zetten. Het is een bewustzijn dat samenhangt met de toestand van de oude Zon; daar ontstond de dualiteit tussen het licht in de lucht en de warmte die in de duisternis weefde. Je herkent het nu als zelfbewustzijn en de omgeving. In de ruimte vormt dit het afsluitende vlak, zoals water dat doet.

De derde dimensie vormt de ruimte, maar geen leven. Door de derde ruimtelijke positie kun je in je bewustzijn een ander standpunt in nemen, boven de dualiteiten uit. Het veroorzaakt dat jij vanuit je ziel, waarin je bewustzijn heerst, je kan verplaatsen in een ander of een ander standpunt. Hierin herken je de spiegeling van de toestand van de oude Maan, waarop ons een astraallichaam met gevoelens werd aangemeten. En op de huidige aarde heeft lucifer ervoor gezorgd dat we zelfbewust werden, maar daardoor ook naar buiten ons keerden in de 3d wereld. Dit derde standpunt geeft echter de mogelijkheid ons met anderen en omstandigheden te kunnen verbinden. Het is de wereld van de ruimte-uitbreiding van fysieke lichamen.

In de vierdimensionale ruimte komt de tijd erbij als factor, en deze maakt beweging door de ruimte mogelijk, en ook het bewustzijn hierover. Hierdoor eerst ontstaat de mogelijkheid tot groei, ontwikkeling. Je kunt dit in de cultuurontwikkeling als volgt terugvinden. In

Indië vind je in de Baghavad Gita eerst Krishna, een emanatie ofwel bodhisatva van het boven-kosmische Christus-wezen, als de 'wereld en Ik zijn geworden', en in de bewustzijnsomslag rond het jaar 30 verkondigt Christus in Jezus van Nazareth dat Hij is de 'Ik Ben', die zegt 'Kijk (beeldbewustzijn), mijn Ik (geest) maakt alles nieuw'. Hiermee wordt aangeduid dat het mogelijk is voor het mensen-ik om te worden, te groeien en ontwikkelen, niet de status quo oftewel de 3d die zegt 'zo is het ooit geworden', maar de 'door het ik, de geest, zal alles groeien, ontwikkelen.' En vanaf die tijd leven wij meer en meer in deze 4d groei ruimte. De zeer plastisch-organische Griekse beelden van rond die tijd geven deze tijds/groei potenties zeer mooi weer. In ons dragen we de eiwitten, die alle zeer gespecialiseerde gebaren en werkingen hebben. Deze zetten processen in gang wanneer de juiste substanties voorhanden zijn. Het zijn gebaren tot groei in kiem.¹²

Met de vijfde dimensie kom je voorbij de lineaire tijd door de intensiteit te beleven, het zielsbewustzijn in gevoelens, kwaliteiten, gewaarwordingen; dit doet je de lineaire tijdsstroom geheel individueel beleven. Deze omvorming van het astrale bewustzijn kan leiden tot **imaginatie**, helder zien. Het is een spiegeling van de 3d ruimte, die we normaliter alleen met het intellect waar kunnen nemen, en door de belevendiging vanuit de ziel van je voorstellingen kom je voorbij de hersenschors tot een meer perifeer gericht oerbeeld-bewustzijn dat door de verschijnselen heen kan komen tot de archetypen der dingen waarvan C.G. Jung spreekt. Meditatie kan je helpen dit bewustzijn te ontwikkelen.

In de zesde dimensie kom je voorbij aan deze oerbeelden, en beleeft in de wereld van de kosmische klanken de engelen als individueel sterrenbewustzijn; deze klanken en klankstromen kun je hier beleven als gestuurde bewegingen van ziel en leven, door de geest, en dit wordt esoterisch genoemd de **inspiratie**, heldervoelendheid en helderhorendheid; Het is een spiegeling van tweede dimensie, waarin de lijn richting aan kan geven, maar hier wordt het bewust gestuurd.

De zevende dimensie is een omvorming van de eerste dimensie, de beleving van God in de punt, maar hier is het tegelijk de volledige manifestatie, de geworden Schepper-god waarin alle ideeën en scheppende wezens als Zijn emanaties aanwezig zijn. Het

---

¹² Vanuit deze insteek geef ik mijn [muziekinstrumenten](#), [beelden](#) en [zilveren talismans](#) vorm: zij brengen je innerlijk in beweging.

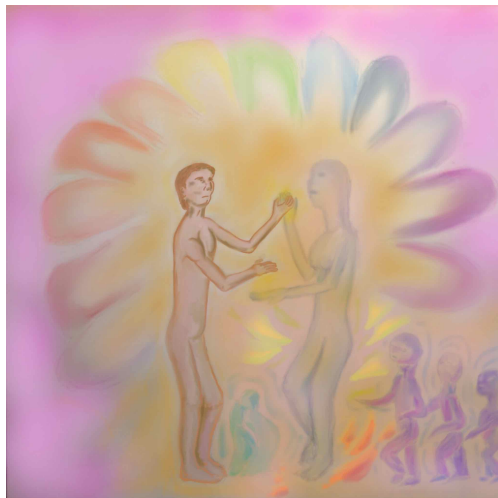
vertegenwoordigt de differentiatie van de Goddelijke schepping. In ons werkt dit als een bliksemflits, waarin we ineens de groeikiemen kunnen zien van onszelf, anderen en ook situaties of wezens. Even opent zich voor ons innerlijke oog de potentiële kracht van wat er kan worden, dan sluit dit zich weer, maar we hebben het gezien en gevoeld, en het geeft ons een richtingaanwijzer voor ons handelen: dit heet de *intuïtie*. Dit is het gebied van de sterrenbeelden, die elk een idee van het Goddelijke scheppingsplan vertegenwoordigen, en worden geleid door een Seraffijn, een Liefdesgeest. Deze houdt het Goddelijke bewustzijns-liefdeslicht tegen anders zouden we verbranden. En wij dragen deze sterrenbeeldkrachten als warmtekristallen in ons, zij vormen onze idealen, dus dat wat we door ons heen op aarde willen verwezenlijken om haar en daarmee onszelf uiteindelijk geheel en al te kunnen omvormen tot geestelijke werkelijkheid. De eiwitten in ons lichaam zorgen voor een goed verloop van de fysiologische processen. De aminozuren waaruit die zijn opgebouwd, hebben allemaal hun eigen specifieke functie: de ene legt verbindingen, de andere gewrichtspunten, een derde vormt een kanaal voor substanties, en samengesteld maken deze in de eiwitten specifieke en vaak zeer gecompliceerde gebaren waardoor de chemie in ons soepel kan verlopen. Deze gebaren zijn kiemen in de 4d ruimte waardoor we ons intuïtief kunnen ontwikkelen: we hebben het allemaal al in ons, moeten het alleen bewust krijgen en richten.

Boven deze hoogste bewustzijnswereld van onze kosmos zijn er nog 21 werelden om tot de oer-schepper God te komen; 7 van de Moeder/Barbelo, 7 van de Zoon, en 7 van de Oerschepper-grond. Er zijn dus nog hogere dimensies dan de hier beschreven 7 stuks, die echter voor de meeste mensen ons bewustzijn te boven gaan, en waar we ons ook niet druk over hoeven te maken, want het ligt buiten onze ontwikkelingsbedoeling en -mogelijkheden.

Als je nu de bovenstaande verschillende dimensies in jezelf laat werken als bewustzijnstoestanden, dan kun je een aantal ervaringen nagaan. Ik noem er een paar. Wij kunnen in het eenheidsbewustzijn zijn en hier uit stappen (1d), we kunnen makkelijk uit de 2d confrontatie stappen door een 3^e punt in de ruimte in te nemen (3d), want zo ontstaat de vrijheid, en we kunnen ook omstandigheden veranderen door bewegingen in de tijd (4d) te veroorzaken. Ook kunnen we innerlijk door de ziel heen het oerbeeld van iets herkennen, dat innerlijk tot een beeld wordt (5d). Is dit beeld ruimtelijk? Kun je er omheen lopen? Veelal zie je een imaginatie als

een uitstraling, een oerbeeld, zonder direct ruimtelijk karakter. Het staat in zekere zin los van de 3d ruimte, maar we vullen het mogelijk zelf ruimtelijk in met onze ervaringen. En we zijn zelf fysiek verdicht in de 3d ruimte. Daarnaast kun je met je ziel de lineaire tijdstroom van 4d door je gevoel heen geheel anders beleven: hier gaat het om intensiteit, de eeuwigheid in de seconde. Een stapje verder is dat je ook die tijdsstroom kunt beïnvloeden, zoals ik eens bij de duik in een zwembad deed en tijdens mijn sprong ontdekte dat er iemand onder mij zwom. Ik liet mezelf in de ruimte stil hangen in de lucht, stopte dus even mijn eigen lineaire tijdsstroom, vanuit 5d (eerst dacht ik dat ik dat alleen als een beleving had, maar anderen hadden het ook waargenomen).

Vanuit deze gedachtesprongen: kun je je voorstellen dat er wezens zijn die zelf niet dieper zijn geïncarneerd dan tot in 5d of hoger, en die zich af en toe door zich te concentreren wel ineens binnen de 3d ruimte kunnen verschijnen, zij het niet permanent? Zo heb ik dit vaker waargenomen bij natuurwezens; zij wilden zich tonen en moesten daar wel moeite voor doen. Het zijn zielewezens (5d) en zij veroorzaken en onderhouden het leven (4d) in de vormen (3d). Ook onze eigen ziel kunnen we wel aanvoelen, maar normaliter niet zien. Daar moet je je innerlijk voor ontwikkelen, dus de hogere zintuigen openen die zijn verbonden met de ontwikkeling van je chakra's.

Een dans met een rituele engel in de levenswereld.

1.6 Over innerlijke muziek en de kosmos; een zoektocht naar de sferenharmonie

Ervaringen met helder horen

Mijn belangrijkste impuls om het verband tussen innerlijke muziek en de kosmos te gaan onderzoeken, was een inwijding in de werkingen van een wolk, zo tegen mijn dertigste. Dit was zeer intens en heeft een wissel op mijn leven getrokken, want mede hierdoor paste ik voor mijzelf niet meer in het keurslijf van de wetenschapper en verrichte onderzoek op een eigen wijze, veelal door de kunst heen. Maar als ik terugdenk, gingen daar meerdere ervaringen aan vooraf.

Als kind al voelde ik de stemmingen van anderen aan zonder het zelf te weten. Half of veelal onbewust ging ik deze bij een donkere bui uit de weg. Dat was een handig overlevingsmechanisme. In de natuur had ik vaker een sterk eenheidsbeleven, zoals bij zonsopkomst en ondergang. Aanvankelijk stelde ik me dit als een gigantisch muzikaal spel voor, maar werd meer en meer gewaar dat ik dat ook als innerlijke muziek hoorde. En dit bewust beseffende in mijn puberjaren, hoorde ik ook de stemming wanneer ik ergens binnen kwam, welke ik vroeger alleen maar half bewust voelde. Tijdens mijn biologiestudie zag ik opeens dansende bewegingen rond een reageerbuis. Met lang zoeken in verschillende esoterische richtingen kwam ik erachter dat ik elementwezens waarnam, en dat doe je niet met de bekende gangbare zintuigen. Dit is ook al niet populair in de gangbare wetenschap, het wordt eerder afgedaan als hallucinaties. Dus die en volgende waarnemingen hield ik maar voor me.

Toen kwam de inwijding in een wolk in klank, kleur en vorm. Eerst zag ik een zware regenwolk boven zee hangen, ik zag de nevelbewegingen erin, en het volgende moment was ik uit mijn lichaam en midden in de werkingen van die wolk. Ik zag mooie organische bewegingen en vormen in heel heldere kleuren, met goud omfloerst. En ik hoorde een zeer intense boven-tonale klankzee, als was het een donderende symfonie met een zeer groot orkest en vooral een hoog gehalte aan waarheid en zingeving. Dit was echter zo overweldigend, dat mijn eigen wezen geheel en al dreigde uit te dijen en op te lossen in die zee van klanken. Met moeite trok ik mezelf eruit terug tot ik weer in mijn lichaam bij mezelf kwam. Op de weg terug naar mijn lichaam zag ik het zeer krachtige en hoge wezen in de wolk, dat me losliet en innerlijk zoiets zei als 'Nu heb je gezien en gehoord,

zie maar wat je hiermee doet.' Heel nuchter, terwijl ik mezelf bijna was kwijtgeraakt. Ik voelde echter dat het volkomen waar was wat ik daar beleefd en waargenomen had, zij het dat dit zich niet op het fysieke plan had afgespeeld. Net als bij mijn waarnemingen van elementwezens eerder, wist ik dat ik niet hallucineerde, dat dit een veel intensere ervaring was dan ik ooit in mijn lichaam had gehad. Ik heb hierna meer van dergelijke ervaringen gezocht, zoals staan in het spelende carillon van de donjon van Brugge. Ik kon dit niet weer zo intens ervaren. Ik besloot om deze weg ook voor anderen toegankelijk te maken, aangezien hij zo mooi en waar was. Maar ik besepte ook dat dit op een zeer gedoseerde wijze zou dienen te gaan, want anders kun je jezelf er mooi in verliezen.

Ik hoorde tijdens mijn reizen hierna ook meer en meer de innerlijke muziek op plaatsen zoals Stonehenge, het kustgebergte van Californië (wat veel weg had van de muziek van 'the Mamma's and the Pappa's'), en in weersbeelden. Dit gebruik ik wanneer ik helend landschapswerk met anderen doe. We zingen dan improviserend de stemming van dat moment en die plaats.

Een aantal van de klankervaringen ben ik gaan uitschrijven in composities. Een van de eerste is de koorzang 'Waddenlucht'; je vindt dit aan het einde van het lied 'Elektra'.

Ik wilde onderzoeken of je dit ook objectief kan maken, en heb dat als methode uitgewerkt in workshops en later cursussen. De ervaring leerde me namelijk dat klank, gezongen en/of met instrumenten, een sterke uitwerking heeft op de heling van mens en natuur. Dat is bekend uit verschillende sjamanistische tradities van oost en west, wij kunnen het zelf ook toepassen als je weet hoe. En dat heb ik gedaan met mijn onderzoek en methoden.

Zoektocht naar grotere verbanden

Wat ik hoorde in de werkingen van de wolk, heet naar oude optekeningen de 'Harmonie der Sferen'. Ofwel de klank-krachtwerkingen van de zon, maan en planeten in hun rondgang aan de hemel. De laatste van wie bekend is dat hij dit bewust hoorde, was Pythagoras. Hij ontwikkelde met behulp van zijn monochord het muzieksysteem van de kwintencirkel. Dat is nu nog de basis voor onze westerse muziek, want de twaalf opeenvolgende kwinten zijn elk de aanzet tot de majeure toonladders. Hijzelf heeft er in zijn school in

Croton, Zuid Italië, een innerlijke ontwikkelingsweg uit gemaakt op basis van muziek en dans. En de eerste die dit voor zover ik weet opnieuw hoorde, was de componist Schönberg. Hij heeft zes jaar na de inwijding in deze klankzee zijn twaalftoonsysteem ontwikkeld, waarin iedere toon binnen het octaaf evenveel waarde heeft: het atonale toonstelsel. Dit komt overigens niet overeen met wat ik hoorde: dat was niet a-tonaal maar boven-tonaal. Oftewel de muziek die ik had gehoord, had zin en richting, was niet zozeer een klankbrei, die je vaker in atonale muziek kunt ervaren.

In de 17^e eeuw heeft Johan Kepler ook de harmonie der sferen gezocht, en op die zoektocht vond hij de ellipsvormige banen van de planeten rond de zon in zijn zogenaamde wiskundige 'perkenwet' (eigenlijk zijn die banen ei-vormig, maar dat was zo moeilijk in wiskunde uit te drukken). Als je de bewegingen in klankverhoudingen omzet, krijg je tussen de snelste en de langzaamste bewegingen van de planeten harmonieuze intervallen (zoals tert, kwart, kwint), en ook tussen de planeetbewegingen onderling vind je die. Ik heb zijn berekeningen van de planeetbewegingen en ook van hun manen omgezet in klanken, en kreeg daaruit inderdaad hele mooie harmonieën, die aan composities van de planeten van de Engelse componist Holst doen denken. Ik heb die berekeningen en vondsten uitgewerkt in een boekje. En die planeet- en hun maanbewegingen in zang kun je ook bestellen.

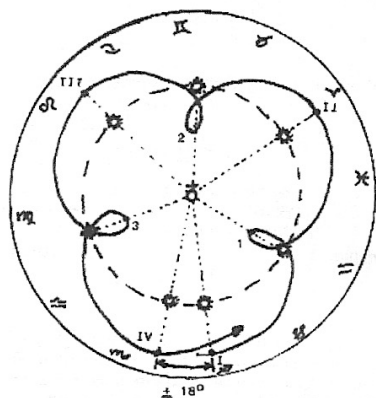
Echter was dit maar zeer ten dele een afspiegeling van de klankzee die ik innerlijk in de wolke had gehoord. Er miste namelijk het ritme, en dat is een uitdrukking van het leven.

Bij mijn studie had ik vaker naar stervend weefsel gekeken onder mijn microscoop, waar je nog net de werkingen van het leven kon vermoeden. Het natekenen van die stervende beelden deed mijn ziel geweld aan, en vertelde me weinig over het leven. Ik ging zoeken in andere richtingen of ik meer over die sferenharmonie kon vinden. Ik las veel astrologische boeken, wat makkelijk tot me kwam. Maar ook hierin ontmoette ik vooral dode beelden, hoe machtig die ook zijn. Ik zocht tevergeefs het leven erin. In de wetenschap werden mijn waarnemingen niet als zodanig erkend, want ze zijn niet direct voor iedereen toegankelijk: je moet er innerlijke moeite voor doen om er je innerlijke zintuigen voor open te zetten. Ik herinner me nog de uitspraak van een decaan, die enige van mijn boeken doorbladerde en toen zei 'Ja zo doen wij het hier niet. Gaat u maar afstuderen bij filosofie, die zien daar misschien heil in.' Omdat ik een gezin had met

opgroeïende kinderen, kon ik daar niet de kracht voor opbrengen. Wel heb ik mijn bevindingen uitgeschreven in het boek 'Wetenschap Anders', waarin ik ook richtlijnen aangeef hoe je de takken van wetenschap wel vanuit je eigen orgaan/planeetprocessen op een nieuwe, verfrissende manier kunt bedrijven.

Leven is ritme

Wat Kepler had ontdekt was zeer boeiend. Het waren echter de bewegingen van de planeten rond de zon, en wij op de aarde als een van die rond de zon draaiende planeten, zien die ellipsbewegingen niet. De planeten dansen in hun rondgang naar de zon echter allemaal op een zeer specifieke wijze rond de aarde, waarbij ze ons inhullen in lusbewegingen. Daar zit dus ritme, leven in.

De geocentrische baan van Mercurius met boven- en onderconjunctions met de zon.

Zo 'danst' Mercurius in gemiddeld een jaar drie keer naar de aarde wanneer hij voor de zon langsgaat. Als je dit van bovenaf ons zonnestelsel zou zien, dan zie je een tulp of lelie als figuur ontstaan. Venus wikkelt ons in acht jaar vijf keer in met haar dans, waarbij ze gemiddeld acht keer door de dierenriem gaat. Daaruit ontstaat het mooie patroon van een roos. Mars wikkelt ons in zijn achtjarige baan rond de aarde door de dierenriem zeven keer in met een lusbeweging. Jupiter gaat in twaalf jaar rond in de dierenriem, en wikkelt ons daarbij elf keer in een lusbeweging. En

Saturnus gaat in $29\frac{1}{2}$ jaar rond de dierenriem, en wikkelt ons $28\frac{1}{2}$ keer met een lusbeweging in. Zo maakt elke planeet een eigen ritme naar ons toe, op zijn eigen tempo. Ik ben deze ritmen gaan uitproberen in workshops, om zelf samen met anderen te ervaren hoe deze ritmen op ons inwerken. Vanuit de esoterie is namelijk bekend dat we de planeetkrachten dragen in onze organen. Dus zouden de longen, die zijn aangelegd door Mercurius, dienen te reageren op een $\frac{3}{4}$ maat, en de nieren, aangelegd door Venus, op een $\frac{5}{4}$ maat, en ga zo maar door. En in mijn workshops bleek dit ook herhaalbaar te zijn.

Op rij:

De maan - hersenen en voortplantingscellen	- 12/16 maat
Mercurius - longen	- 3/4 maat
Venus - nieren	- 5/4 maat
De zon - hart	- 4/4 maat
Mars - gal	- 7/4 maat
Jupiter - lever	- 11/4 maat
Saturnus - milt	- 29/4 maat

Verschillende inheemse volken zoals de Basken, Kelten, Bulgaren, Finnen kennen deze ongewone maatsoorten. Zeer waarschijnlijk zijn die uit Atlantis overgeleverd, waar ze innerlijk werden gehoord in plaats van gezien. Want dit continent was grotendeels in nevelen gehuld.

Nu geven maten eerder een inperking van de tijdstroom, een soort bedding, en zijn ze nog niet het leven zelf, eerder een houvast. Deze komen pas echt tot leven wanneer je daarin verschillende accenten legt. Iedereen die wel eens heeft getrommeld, kent de verstarrende werking wanneer je telkens hetzelfde blijft spelen, waarbij je in een trance kunt raken. En de verlevendiging wanneer je ritmen afwisselt. Dat wekt je op.

Kleur is ziel naar buiten, klank is ziel naar binnen

Als je in de avondschemering de kleuren en hun veranderingen op je in laat werken, kom je in verschillende stemmingen. Innerlijk kun je die in je op laten klinken als klankspel. Dat is ook niet zo verwonderlijk, aangezien de atmosfeer de ziel is van Moeder Aarde (die bestaat voor 80 % uit stikstof, de drager van de ziel). De kleuren kun je als haar gevoelens ervaren. Naar binnen toe beleef je kleuren als je gevoelens, die elk een bepaalde klankkleur hebben. Ik heb dit goed uit kunnen werken door met de leerlingen van de Collot-d'Herbois schilderacademie de kleuren als stemmingen te mogen zingen, wat hen hielp om beter de zielebewegingen van de aparte kleuren te kunnen pakken. Ik gebruik dit ook als klankimprovisaties bij ons helende landschapswerk, waarin we voor de elementwezens de verschillende kleuren zingen.

Nu wat betreft de meer bewuste klankwerkingen in de ziel die

je wakker kunnen maken. Zoals ik hiervoor al aangaf, kun je uit de pythagoreïsche kwintencirkel de twaalf majeuretoonaarden afleiden. Elk daarvan kun je beleven als specifieke ziels-bewustzijnsruimten, die je in verband kunt brengen met een teken van de dierenriem. Dit als grote matrix.

Een meer verfijnde toepassing van tonaliteiten vind je bij verschillende componisten die naar binnen luisteren, zoals Beethoven aan het einde van zijn leven, en Debussy (voordat die werd teruggefloten door Jean Cocteau). Bij hen vind je in een aantal van hun composities de oude kerktoonaarden uit de Middeleeuwen, waarin toen door de monniken werd gezongen (de zogeheten Gregoriaanse zang). Die kerktoonaarden zijn overgeleverd uit het oude Griekenland, waar ze de inwijdings/tempelmuziek voor de verschillende stammen waren. Onze majeuretoonladder kent de tonen C-D-E-F-G-A-B-c als volgorde. In muzieknotatie:

De Doriërs kenden hierin de D als grondtoon, de Phrygiërs de E, en ga zo maar door. Deze toonreeks stamt eigenlijk af van het kosmisch-aardse ontwikkelingsoctaaf. Die begint bij de G met de zogeheten oude Saturnus, waarin de kiem voor het menselijke fysieke lichaam werd aangelegd. Dat gebeurde in de warmte. Daarop kwam het ontwikkelingsstadium dat heet de oude Zon, met de toon A. Hier werd ons levenslichaam aangelegd. Dat gebeurde in het licht en de lucht. Vervolgens ontstond de oude Maan, de toon B, waarop ons zielslichaam werd aangelegd. Dat gebeurde in klanken in het water. Toen kwam de fysiek verdichte aarde, de toon C, waarop we fysiek konden incarneren. Dat heet de Mars-ontwikkeling van de aarde. Rond het jaar nul was die ontwikkeling af, en konden we onze geestkern, dat waartegen we 'ik' zeggen, in ons opnemen. Daardoor kunnen we vanaf die tijd een individuele ontwikkeling gaan en zijn niet langer alleen aan familie en stam verbonden. We kunnen helpen genezen wat we tot aan het jaar nul anderen en aan onszelf hebben aangedaan. Dat heet de Mercurius-ontwikkeling van de aarde, en hangt samen met de planeet Mercurius, wat de toon D na de incarnerende C brengt. Hierna komt de Jupiter-aarde, waarop we ons tot helderzienden kunnen uitvormen (het engelbewustzijn). Dat is de toon E die met Jupiter samenhangt: het shamballa ofwel het nieuwe

Jeruzalem. Dan volgt de Venus-aarde, waarin we inspiratief leren handelen en sturen (het aartsengel niveau). Dat is de toon F. En als laatste de Vulcanus-aarde, waarin we scheppende magiërs kunnen worden (tijdgeest niveau) en nieuwe mensen uit ons zullen kunnen scheppen. Dat is de octaaftoon G. En zo hebben we het hele octaaf als ontwikkelingsstappen in onze lichamen en ook ziel verborgen. Deze begint bij de G, als volgt: G A B c d e f g . Dit octaaf met verlaagde zevende toon (kleine septime) is de Saturnus- ofwel milttoonaard. Het is de zogenaamde 'natuurtoonrij', die in elke aardse klank zit verborgen in de boventonen.

Op volgende wijze hangen de toonaarden en organen als zielsstemmingen samen:

De maan/Levensstromen

en bewuste zielsinhoud	- B – b (lokrisch)
Mercurius/Longen	- D – d (dorisch)
Venus/Nieren	- F – f (lydisch)
De zon/Hart	- A – a (aeolisch; mineur)
Mars/Gal	- C – c (ionisch; majeur)
Jupiter/Lever	- E – e (phrygisch)
Saturnus/milt	- G – g (myxolydisch)

Voor de drie nieuw ontdekte, 'mysterie'planeten Uranus, Neptunus en Pluto, die niet zozeer organen maar eerder hormoonklieren in ons aanleggen, zijn er andere toonaarden. Zie daartoe mijn boeken 'Karmische Astrofodie' en 'Werken met de Ritmen en Harmonieën van de Planeetsferen', waarin je ook liederen en andere composities van de planeetritmen en –klanken vindt.¹³

Nog bleef mijn zoektocht niet geheel bevredigd. Ook al kon ik harmonieën tot composities verdichten, ik zocht nog naar klanken die ik had gehoord en die ik niet in onze gangbare muziekinstrumenten terug kon vinden. Met name waar het om woordklanken gaat: een fluit heeft bij voorbeeld meer een 'O' klank, een hobo meer 'E', maar veel verder kom je niet. Ik ging klankbeelden ontwikkelen die elk een specifieke klinkerklank voortbrachten door hun houtsoort en innerlijke ruimte. Dat paste ik toe op een lier en een cello met dynamisch verstelbare achter-panelen, om die klinkerklanken te kunnen benaderen in muziek. Daarna maakte ik muziekinstrumenten,

---

¹³ Uitgeverij Rune, zie de webwinkel op www.runework.eu.

aanvankelijk harpen en lieren om de specifieke klankruimten van de dierenriem sterrenbeelden hoorbaar te kunnen maken. Dat deed ik door hun vormen als klankvormende principes toe te passen. Zo ontstonden twaalf oertypen van snaarinstrumenten, die elk een eigen klank voortbrengen. Dat heb ik daarna toegepast op grotere lieren en

De Rune-lieren naar de vormen van de dierenriem sterrenbeelden.

ook op gitaar en viool.

Ik deed dit mede omdat ik goed overweg kon op de gitaar en op een toetsenbord (accordeon, later keyboard), maar dan neigde te blijven hangen in improvisaties binnen de verschillende toonaarden, wat me veelal in het denken bracht een beetje exarcerend uitwerkte als ik alleen maar improviseerde. Maar door de gerichte aankleding en gronding in maat en ritme, daarnaast

tonaliteiten werd dit meer en meer gericht als klankmeditatie. Zo kwam ik vanuit de muzikale bepaaldheden tot composities op basis van de planeetklanken en ritmen.

En ook dit was nog niet geheel wat ik beoogde. Ik kon dan wel de planeet/orgaanmuziek van het moment op laten klinken, wat ik toepaste op scholing en therapie vanuit een geboortehoroscopen op landschapsheling. Maar ik had nog geen toegang tot de werkingen van de sterren, ondanks dat ik hen wel kon horen wanneer het stil om me heen was. Ik weet dat vroeger veel meer mensen de sterren hoorden. Ook nu zijn er mensen die tonen horen wanneer bepaalde sterren boven de horizon komen. Daarom heb ik de afstand van de sterren tot de dierenriem in tonen omgezet, en door hun loodrechte projectie op de dierenriem (waardoorheen de zon, maan en planeten bewegen) had ik naast hun klanken ook de ritmische voortgang vastgelegd. Gegroepeerd naar de sterrenbeelden krijg je dan zeer specifieke klanken en ritmen, die we allemaal kennen, want tussen twee aardelevens in, en ook in de nacht wanneer we slapen, zijn we in die werelden. Met deze klanken en ritmen kom je bij je eigen idealen die je voor je geboorte je hebt foorgenomen om dit leven uit te werken. Je komt er dus mee bij je eigen ontwikkelingswezen, je innerlijke kind dat wil groeien door zich te ontwikkelen. Als een voorbeeld heb ik een muziekstuk uitgewerkt van het noordelijke sterrenbeeld Cepheus, en

het proces in je ziel om in contact te komen met het door deze vertegenwoordigde ideaal.¹⁴

Klankhoroscopie

Alle bovengenoemde muzikale werkingen ben ik gaan toepassen op een horoscoop, vanuit mijn opgedane kennis met de astrologie en astrosfie (al meer dan 35 jaar geef ik horoscoop-uidingen en -consulten). Wanneer je de inzichten van de vier lichamen van de mens toepast in een horoscoop, dan kun je erin de volgende vier elementen en lichamen herkennen:

-Het fysieke lichaam wordt geleid vanuit de organen, die mee naar binnen genomen planeetwerkingen zijn. De organen bedden de ziel en levensprocessen in volgens de maatsoort die is afgeleid van de ritmische planeetdans rond de aarde. Zie hierboven.

-Het levenslichaam drukt zich uit in de ritmen, die zich hullen in de orgaan-maat. We kennen in de dichtkunst de ritmevoeten. Die zijn bewust toegepast in de reidansen van de oud-Griekse apollonische tempelspelen. De reidansen tussen de scenes van het drama werden door de leerlingen uitgevoerd op basis van ritmische teksten. En deze zijn overgeleverd als de metra ofwel ritmevoeten, waarop literaire teksten zijn en soms nog worden geschreven. Die ritmevoeten brengen het leven. Wel beschouwd zijn daar twaalf typen van, welke je elk met een bepaald levensgebied in contact brengen. In de horoscoop duiden de twaalf huizen onze levensgebieden aan, waarin onze wil verborgen ligt. De ritmevoeten brengen de maatsoorten van de organen tot leven, en zo krijg je bewuste toegang tot wat er in je wil leeft aan wilsimpulsen.

-De ziel bestaat basaal uit de gevoelens van sym- en antipatie en hun verfijningen. Gevoelens zijn naar buiten toe kleuren, naar binnen toe klanken, en zo kun je de zielestemmingen die ontstaan vanuit de organen als tonaliteiten, innerlijke klankruimten ervaren.

-De geest bewerkstelligt in de ziel dat we zinvolle muzikale motieven kunnen maken en onderscheiden. Deze muzikale motieven of muzikale zinnen kleden zich in maat, ritme en tonaliteit, maar geven

---

¹⁴ Voor een youtube filmpje hiervan, zie <https://www.youtube.com/watch?v=MupyXg5Zo50&list=FLXx-CRc0t0iC-eR08Tk4XAA&index=5&t=57s>

uit zichzelf iets heel eigens weer. Daaraan kun je muziekstukken van elkaar onderscheiden. Maar nog een stapje verder: de werkelijke geestelijke achtergrond van een muziekstuk vormt zijn toonsoort, dus de majeure toonladder waarin hij is geschreven. Dat bepaalt ook zijn plek vanuit de dierenriem.

Wanneer nu een planeet in een geboortehoroscoop staat in een bepaald teken, dan verandert deze planeet de majeure toonladder van het dierenriemteken in zijn eigen kerktoonaard. Van zichzelf neemt het de maatsoort mee in het door hem aangelegde orgaan. Het huis waarin deze planeet valt, geeft het levensgebied aan waarin hij zal uitwerken. En diens ritme vervormt de maatsoort van die planeet. En zo heb je een benadering van de sferenharmonie tot binnen je eigen constitutie.

Wanneer bijvoorbeeld Mercurius staat in de Schorpioen, dan zal hij de D^b majeuretoonladder van de Schorpioen veranderen in de Dorische, wat wil zeggen dat niet de D^b, maar de E^b de grondtoon is. Zijn maatsoort, verankerd in de longen, is de 3/4. Wanneer hij valt in het elfde huis (zo rond 11 uur 's ochtends, koffietijd), dan is zijn ritmevoet de kretikus, lang-kort-lang. En hiermee zal hij dan innerlijk de 3/4 maat omvormen en tot leven brengen.

Hoe ver van mijn bed?

Nu heb ik dit niet zo maar als theorie uitgewerkt, maar ik heb dit gedurende zo'n 30 jaar getoetst in workshops, opleidingen innerlijke ontwikkeling en in persoonlijke consulten en therapieën. Ook passen we dit geregeld toe op landschapshelingen, waarbij ik de deelnemers de stemming van het moment improviserend laat zingen en ik hier met de lier de planeetstanden in maat, ritme en melodie tegenaan speel. De herkenning in alle gevallen is sprekend voor mijzelf en de andere deelnemers. Wij ervaren namelijk constant de uitwerkingen van de sferenharmonie als de stemmingen en hun wisselingen waar we dagelijks doorheen gaan. Al zijn we ons hier meestal weinig van bewust. Dit werk is een oefenweg om weer meer bewust van die innerlijke klanken te worden. Je haalt ermee de sferenharmonie weer dichterbij door die in de stemmingen te herkennen.